

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülj
	I Teave	
	Komisjon	
2006/C 305/01	Euro vahetuskurss	1
2006/C 305/02	Teave seoses kaebusega 2005/4347	2
2006/C 305/03	Liikmesriikide esitatud kokkuvõtlik teave riigiabi kohta, mis on antud kooskõlas komisjoni 8. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1595/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist riigiabi suhtes, mida antakse kalandustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine — Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Komisjoni teatis vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2408/92 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud menetlusele — Avaliku teenindamise kohustuste kehtestamine Itaalia-siseste regulaarlennuliinide puhul ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Suunis termini “tööstuslikuks tootmiseks” lõppkasutuse kohta teatavate Norrast ja Islandilt pärit tariifivootide kohaldamiseks ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Teatatud koondumise aktseptering (Toimik nr COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Teatatud koondumise aktseptering (Toimik nr COMP/COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Teatatud koondumise aktseptering (Toimik nr COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA järelevalveamet

2006/C 305/10	EFTA järelevalveameti teatis EFTA järelevalveameti ja EFTA riikide kohtute vahelise koostöö kohta EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel	19
2006/C 305/11	Norra ametiasutuste teatis regionaalselt diferentseeritud sotsiaalkindlustusmaksete kohta — EFTA järelevalveamet otsustas mitte esitada vastuväiteid teavitatud meetme suhtes	32
2006/C 305/12	Künniste väärtused riigihangete valdkonnas	33
2006/C 305/13	EFTA järelevalveameti teatis, mitteametlike suuniste kohta seoses EMP lepingu artiklit 53 ja 54 käsitlevate uute küsimustega, mis on üles kerkinud üksikjuhtumites (suuniskirjad)	34
2006/C 305/14	Riigiabi lubamine vastavalt EMP lepingu artiklile 61 ja järelevalve- ja kohtulepingu 3. protokoll I osa artikli 1 lõikele 3 — EFTA järelevalveameti otsus mitte esitada vastuväiteid	38
2006/C 305/15	Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 Norra käibemaksu hüvitise seaduse artikli 3 kohaldamise kohta	39

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised***Komisjon**

2006/C 305/16	Üksikisikutele suunatud konkursikutse andmebaasi loomiseks, mis koosneb tulevastest sõltumatutest ekspertidest, kes abistaksid komisjoni talituse teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse seitsmenda raamprogrammiga seotud ülesannetes	52
2006/C 305/17	Organisatsioonidele suunatud üleskutse loetelude esitamise kohta, mis koosnevad tulevastest sõltumatutest ekspertidest, kes abistaksid komisjoni talituse teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse seitsmenda raamprogrammiga seotud ülesannetes	54

I

(Teave)

KOMISJON

Euro vahetuskurss (¹)

13. detsember 2006

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valuuta	Kurss	Valuuta	Kurss		
USD	USA dollar	1,3265	SIT	Sloveenia talaar	239,68
JPY	Jaapani jeen	155,34	SKK	Slovakkia kroon	34,775
DKK	Taani kroon	7,4534	TRY	Türgi liir	1,8919
GBP	Inglise nael	0,67280	AUD	Austraalia dollar	1,6811
SEK	Rootsi kroon	9,0407	CAD	Kanada dollar	1,5273
CHF	Šveitsi frank	1,5951	HKD	Hong Kongi dollar	10,3094
ISK	Islandi kroon	91,76	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,9172
NOK	Norra kroon	8,1520	SGD	Singapuri dollar	2,0421
BGN	Bulgaaria lev	1,9558	KRW	Korea won	1 223,76
CYP	Küprose nael	0,5781	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	9,2630
CZK	Tšehhi kroon	27,880	CNY	Hiina jüaan	10,3819
EEK	Eesti kroon	15,6466	HRK	Horvaatia kuna	7,3579
HUF	Ungari forint	253,48	IDR	Indoneesia ruupia	12 031,36
LTL	Leedu litt	3,4528	MYR	Malaisia ringit	4,7018
LVL	Läti latt	0,6973	PHP	Filipiini peeso	65,536
MTL	Malta liir	0,4293	RUB	Vene rubla	34,7980
PLN	Poola zlott	3,8008	THB	Tai baht	46,783
RON	Rumeenia leu	3,4247			

⁽¹⁾ Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

Teave seoses kaebusega 2005/4347

(2006/C 305/02)

18. oktoobril 2006. aastal saatis komisjon Itaaliale veel ühe kirja, viidates ametlikult kaebusele 2005/4347. Üksikasjalikum selgitus on kättesaadav itaaliakeelsel veebisaidil:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Liikmesriikide esitatud kokkuvõtlik teave riigiabi kohta, mis on antud kooskõlas komisjoni 8. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1595/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist riigiabi suhtes, mida antakse kalandustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/03)

Abi nr: XF 5/06

Selgitavad märkused: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määruse nr. 43 alusel kompenseeritakse tunnustatud tootjaorganisatsioonidele osaliselt nende asutamis- ja halduskulud. Toetuseks on ettenähtud riigieelarves 2 450 000 EEK'i (156 584 EUR). Toetust võivad taotleda toetuse taotlemise aastale eelnenud kalendriaasta jooksul "Kalandusturu korraldamise seaduse" alusel tunnustatud tootjaorganisatsioonid

Liikmesriik: Eesti Vabariik

Toetuskava nimetus: Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetus

Õiguslik alus: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Kavas ettenähtud aastased kulutused: Kavas on ettenähtud tootjaorganisatsioonide tegevuse alustamise toetusteks 2 450 000 EEK (156 584 EUR)

Abi ülemmäär: Tootjaorganisatsiooni tegevuse alustamise toetust antakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2792/1999, millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord (EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10–28) artikli 15 lõikes 1 sätestatud määras. Seega toetuse maksimaalne määra on esimesel aastal 60 %, teisel aastal 40 % ning kolmandal aastal 20 % tehtud asutamis- ja halduskuludest ning mitte rohkem kui 3 % liikmete toodangu väärtusest esimesel, 2 % teisel ja 1 % kolmandal aastal

Rakendamise kuupäev: Taotlusvoor algab 8. mail. Asjaomasel päeval asutusel (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametil (PRIA)) on 40 tööpäeva alates taotluse saamisest aega menetleda taotlusi, millele järgneb kompensatsioonide väljamaksmine

Kava kestus: Kava kestus: 31.12.2006

Abi eesmärk: Abi eesmärk on aidata VKEsid, hüvitades tootjaorganisatsioonidele osaliselt nende asutamis- ja halduskulud.

Toetuskavas kasutatakse artiklit 4 (Komisjoni määrus 1595/2004), abikõlblikud kulud on komisjoni määruse (EÜ) nr 908/2000, millega kehtestatakse liikmesriikide kalandus- ja akvakultuurisektori tootjaorganisatsioonidele ettenähtud abi

arvutamise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 105, 2.5.2000, lk 15-17), artikli 4 lõikes 1 nimetatud asutamis- ja halduskulud

Asjaomane sektor: Kalapüügisektor ja vesiviljelussektor

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Veebileht:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Abi nr: XF 8/06

Selgitavad märkused: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määruse nr. 81 alusel kompenseeritakse osaliselt kalandustoodete tootja kalakasvatuse, sisevete kalapüügi või kalasadama arendamiseks krediidi- või finantseerimisasutuselt võetud pikaajalise (tagastamise tähtajaga üle ühe aasta) laenu intressid või kapitalirendi makse osana tasutavad intressid, mis kalandustoodete tootja on tasunud intressitoetuse taotlemisele eelnenud kalendriaastal. Kompensatsiooniks on ettenähtud riigieelarves 1 500 000 EEK'i (95 867,50 EUR) mis jaotatakse ära kõigi taotlejate vahel proportsionaalselt taotlejate poolt eelnenud kalendriaastal makstud intressiprotsendi punkti alusel. Kompensatsiooni võivad taotleda väikese ja keskmise suurusega ettevõtted, kes omavad kutselise kaluri kalapüügiluba püügiks sisevetes 2006. aastaks, on vesiviljelejad või kes omavad kalasadamat

Liikmesriik: Eesti Vabariik

Toetuskava nimetus: Kalandustoodete tootja intressitoetuse taotlemine ja taotluse menetlemise kord

Õiguslik alus: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, "Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord"

Kavas ettenähtud aastased kulutused: Kavas on ettenähtud kalandustoodete tootjatele toetusteks 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR)

Abi ülemmäär: Abi ülemmäär pannakse paika taotlusvooru lõppedes Põllumajandusministri käskkirjaga. Abisumma kujuneb vastavalt taotlejate poolt 2005. aastal makstud pikaajaliste laenude või kapitalirendi makse osana tasutud intresside summadest. Toetust antakse kuni kümne protsendipunkti ulatuses

Rakendamise kuupäev: Taotlusvoor lõpeb 24.8.2006 ja peale seda on asjaomasel päeval asutusel (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametil (PRIA)) 45 tööpäeva aega menetleda taotlusi, millele järgneb kompensatsioonide väljamaksmine

Kava kestus: Kava kestus: 31.12.2006

Abi eesmärk: Abi eesmärk on aidata VKEsid, kompenseerides osaliselt või täielikult 2005. aastal makstud pikaajaliste (tagastamise tähtajaga üle ühe aasta) laenude intressid või kapitalirendi makse osana tasutud intressid.

Toetuskavas kasutatakse artiklit 9 ja 11 (Komisjoni määrus 1595/2004), abikõlblikud kulud on pikaajalise laenu või kapitalirendi makse osana tasutud intress

Asjaomane sektor: Sisevete kalapüügisektor, vesiviljelussektor ja kalasadama omanikud

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Veebileht:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Abi number: XF 9/06

Liikmesriik: Soome

Abikava või üksiktoetust saava ettevõtte nimetus: Pro Kalary

Õiguslik alus: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisesä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Kavas ettenähtud aastased kulutused või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma: Müügienduskampaaniaks antakse kuni 80 000 EUR

Abi ülemmäär: Kuni 100 % abikõlblikest kuludest

Rakendamise kuupäev: Kõige varem 4.8.2006

Kava või üksiktoetuse kestus: Juuni 2008

Abi eesmärk: Abi eesmärk on edendada kala müüki hotelli-, restorani- ja toitlustusteenustesektoris. Eesmärk on suurendada kala tarbimist, mis parandab ettevõtete tegutsemistingimusi kogu sektoris

Märkige, mis artiklit [artiklid 4-12] kasutatakse ja esitage abikava või üksiktoetusega kaetavad abi saamise tingimused vastavad kulud: Määruse (EÜ) nr 1595/2004 artikkel 7 (määruse (EÜ) nr 2792/1999 artikkel 14 ja III lisa punkt 3)

Abikõlblik kulu hõlmab müügienduskampaania läbiviimisel kantud kulusid vastavalt HoReCa sektori kampaaniate ja seminaride projekti kavale

Asjaomane sektor: Kava kohaldatakse kalandussektori suhtes tervikuna

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Veebileht:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeriumi veebileht on koostamisel

Abi number: XF 10/06

Liikmesriik: Soome

Abikava või üksiktoetust saava ettevõtte nimetus: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Õiguslik alus: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisesä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Kavas ettenähtud aastased kulutused või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma: Müügienduskampaaniaks antakse kuni 15 000 EUR

Abi ülemmäär: Kuni 100 % abikõlblikest kuludest

Rakendamise kuupäev: Kõige varem 4.8.2006

Kava või üksiktoetuse kestus: Juuni 2008

Abi eesmärk: Abi eesmärk on edendada kala müüki restorani- ja kalamüügisektoris. Eesmärk on suurendada kala tarbimist, mis parandab ettevõtete tegutsemistingimusi kogu sektoris

Märkige, mis artiklit [artiklid 4-12] kasutatakse ja esitage abikava või üksiktoetusega kaetavad abi saamise tingimustele vastavad kulud: Määruse (EÜ) nr 1595/2004 artikkel 7 (määruse (EÜ) nr 2792/1999 artikkel 14 ja III lisa punkt 3).

Abikõlblik kulu hõlmab konkursi "Põhjamaade parimad kalamüügipunktid" läbiviimisel kantud kulusid vastavalt müügienduskampaania kavale

Asjaomane sektor (asjaomased sektorid): Kava kohaldatakse kalandussektori suhtes tervikuna, pidades eelkõige silmas turustamist

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Veebileht:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeeriumi veebileht on koostamisel

Abi number: XF 11/06

Liikmesriik: Soome

Abikava või üksiktoetust saava ettevõtte nimetus: Pro Kalary

Õiguslik alus: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Kavas ettenähtud aastased kulutused või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma: Ühekordse toetusmaksena antakse kuni 8 000 EUR

Abi ülemmäär: Kuni 100 % abikõlblikest kuludest

Rakendamise kuupäev: Kõige varem 4.8.2006

Kava või üksiktoetuse kestus: Detsember 2006

Abi eesmärk: VKE töötajate ja teiste sektoris hõivatud töötajate rahvusvahelise tegevuse toetus (õppereis Islandile)

Märkige, mis artiklit [artiklid 4-12] kasutatakse ja esitage abikava või üksiktoetusega kaetavad abi saamise tingimustele vastavad kulud: Määruse (EÜ) nr 1595/2004 artikkel 7 (määruse (EÜ) nr 2792/1999 artikkel 14 ja III lisa punkt 3).

Abikõlblik kulu hõlmab reisi korraldamise üldisi kulusid: grupijuhi ja tõlgi tasu, bussi rentimine, loengutasud, koosolekuruumide üürimine ja muud ühised teenused.

Abiga ei kaeta reisil osalejate isiklike reisikulusid. Samuti ei kaeta abiga abisaaja tegevuskulusid

Asjaomane sektor (asjaomased sektorid): Kava kohaldatakse kalandussektori suhtes tervikuna

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Veebileht:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministeeriumi veebileht on koostamisel

Abi number: XF 12/06

Selgitavad märkused: Osana üleminekuprotsessist, mille Madalmaad on algatanud Põhjamae kalalaevastiku suhtes, on põllumajandus-, loodus- ja toiduaineminister otsustanud käivitada mitmed katseprojektid "hoolikama kalapüügi" soodustamise raames. Kõnealuste projektide käigus teostavad kalurid teaduslikult toetatavaid katseid, millega uuritakse energiatõhusamaid, säästvamaid ja valikulisemaid kalapüügi viise. Kõnealuse katseprojektil ei ole kavandatud toetust ei investeeringuteks varustusse (nagu võrgud, püügivahendid või mootorid) ega ka otseinvesteeringuteks laevade kalastustegevusse. Ametiasutuse antud toetus koosneb tagatud summast, mida makstakse katseprojekti osalevatele kaptenitele/omanikele

Liikmesriik: Madalmaad

Abikava või üksiktoetust saava ettevõtte nimetus: Toetust antakse Kalastusliitude Föderatsioonile, mis on katseprojekti "hoolikam kalapüük/võrkude kasutamine" peamine rakendaja

Õiguslik alus: Artikkel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Kavandatud aastane kulu või ettevõttele antav üldine abisumma: Ühekordne makse 150 000 EUR, millest viiendik on ette nähtud tehniliseks/teaduslikuks toeks

Abi ülemmäär: Abi ülemmäär, mis sisaldab ka teadusliku toetuse kulusid, on katseprojekti rakendavate rühmade puhul 150 000 EUR, millest maksimaalselt 30 000 EUR on ette nähtud teaduslikuks toeks

Rakendamise kuupäev: Alates 14. augustist 2006

Kava või üksiktoetuse kestus: Katseprojekt kestab 2006. aasta oktoobri lõpuni. Maksed tehakse eeldatavalt 2006. aasta novembris või detsembris

Abi eesmärk: Kalandusettevõtjate katseprojekti "hoolikam kalapüük/püügivahendite kohandamine" raames teostatud tegevuste eesmärk on saada kogemusi kalapüügiviisidest, mida hollandi kalurid seni kasutanud ei ole. See hõlmab katseid, mis pakuvad alternatiive traditsioonilisele traalipüügile ja mida võib rakendada laiemalt kogu toomisharus. Seni on investeerimisriskid olnud ettevõtete jaoks piisavaks põhjuseks, et mitte investeerida uutesse kalapüügiviisidesse. Nüüd, kui valitsus tegutseb käendajana, et toetada kalureid, kes teevad Põhjamere kalalaevastiku üleminekuprotsessi raames katseid, mille eesmärk on leida energiatõhusamaid, säästvamaid ja valikulisi kalapüügiviise, on asjaomased kalurid valmis projekti läbi viima. Kõnealuse katseprojekti raames teostab viiest kalurist (kes on Kalastusliitude Föderatsiooni liikmed) koosnev rühm piiratud ajavahemiku jooksul (2002. aasta augustist oktoobrini) katseid ujuval laeval, mis püüab kala merepõhjast kõrgemal. Sellel peaks olema otsene soodne mõju alamõõdulistele kaladele ja kala kvaliteedile. Katseprojekt peaks andma teavet selle kohta kuidas piirata kulusid, vähendada vette tagasiheidetavaid kalakoguseid ja piirata kontakti merepõhjaga.

Katsetatakse ka ümmargusi traalipäid ja kohandatud kujuga piimtraale, et saavutada nõrgemat takistust ja väiksemat kontakti merepõhjaga

Määruse nr 1595/2004 asjakohased artiklid: Katseprojekti osalistele määratud hüvitis põhineb määruse nr 1595/2004 artiklil 4, milles osutatakse Kalanduse Arendusrahastu (FIFG) artiklile 15. Viimati nimetatud artiklis on sätestatud, et liikmesriik võib soodustada ühiste huvidega kooskõlas olevat tegevust ulatuses, mis on eraettevõtjate tavapärase tegevuse ulatusest suurem. FIFGs on sätestatud, et kõnealuseid tegevusi võivad aktiivselt teostada kutseala liikmed või tootjate nimel tegutsevad

organisatsioonid eesmärgiga saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgid

Asjaomane majandusharu (asjaomased majandusharud): Toetus kaluritele, kes tegutsevad merekalapüügisektoris

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Veebileht:

www.hetInvloket.nl. Palun kasutage seejärel otsingufunktsiooni

Muu info:

Kontaktisik: Directie Visserij, Mr. Frans Vroegop

Abi number: XF 13/06

Selgitavad märkused: Osana üleminekuprotsessist, mille Madalmaad on algatanud Põhjamere kalalaevastiku suhtes, on põllumajandus-, loodus- ja toiduaineminister otsustanud käivitada mitmed katseprojektid "hoolikama kalapüügi" soodustamise raames. Kõnealuste projektide käigus teostavad kalurid maksimaalselt kolme kuu jooksul teaduslikult toetatavaid katseid, millega uuritakse energiatõhusamaid, säästvamaid ja valikulisemaid kalapüügiviise. Kõnealusele katseprojektile ei ole kavandatud toetust ei investeeringuteks varustusse (nagu võrgud, püügivahendid või mootorid) ega ka otseinvesteeringuteks laevade kalastustegevusse. Ametiasutuse antud toetus koosneb tagatud summast, mida makstakse katseprojekti osalevatele kaptenitele/omanikele

Liikmesriik: Madalmaad

Abikava või üksiktoetust saava ettevõtte nimetus: Toetust antakse Hollandi Kalurite Föderatsioonile, mis on katseprojekti "hoolikam kalapüük/võrkude kasutamine" peamine rakendaja

Õiguslik alus: Artikkel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Kavandatud aastane kulu või ettevõttele antav üldine abisumma: Ühekordne makse 150 000 EUR, millest viiendik on ette nähtud tehniliseks/teaduslikuks toeks

Abi ülemmäär: Abi ülemmäär, mis sisaldab ka teadusliku toetuse kulusid, on katseprojekti rakendavate rühmade puhul 150 000 EUR, millest maksimaalselt 30 000 EUR on ette nähtud teaduslikuks toeks

Rakendamise kuupäev: Alates 14. augustist 2006

Kava või üksiktoetuse kestus: Katseprojekt kestab 2006. aasta oktoobri lõpuni. Maksed tehakse eeldatavalt 2006. aasta novembris või detsembris

Abi eesmärk: Kalandusettevõtjate katseprojekti "hoolikam kalapüük/võrkude kasutamine" raames teostatud tegevuste eesmärk on saada kogemusi kalapüügiviisidest, mida hollandi kalurid seni kasutanud ei ole. See hõlmab katseid, mis pakuvad alternatiivse traditsioonilisele traalipüügile ja mida võib rakendada laiemalt kogu toomisharus. Seni on investeerimisriskid olnud ettevõtete jaoks piisavaks põhjuseks, et mitte investeerida uutesse kalapüügiviisidesse. Nüüd, kui valitsus tegutseb käendajana, et toetada kalureid, kes teevad Põhjmere kalalaevastiku üleminekuprotsessi raames katseid, mille eesmärk on leida energiatõhusamaid, säästvamaid ja valikulisi kalapüügiviise, on asjaomased kalurid valmis projekti läbi viima. Kõnealuse katseprojekti raames teostab neljast kalurist (kes on Kalastusliitude Föderatsiooni liikmed) koosnev rühm piiratud ajavahemiku jooksul (2002. aasta augustist oktoobrini) katseid võrkudega, mis on hollandlaste jaoks uus kalapüügi meetod. Võrkude kasutamine on alternatiiv piimtraalipüügile. Kalapüük toimub nn "perfektse" tõstelaua abil, kuid erinevalt tavalisest tõstelauast või kaksiktraalist on võrk kinnitatud otse merepõhja külge. Lisaks kulude piiramisele on katseprojekti oluliseks eesmärgiks vähendada vette tagasiheidetavaid kalakoguseid

Määruse nr 1595/2004 asjakohased artiklid: Katseprojekti osalistele määratud hüvitis põhineb määruse nr 1595/2004 artiklil 4, milles osutatakse Kalanduse Arendusrahastu (FIFG) artiklile 15. Viimati nimetatud artiklis on sätestatud, et liikmesriik võib soodustada ühiste huvidega kooskõlas olevat tegevust ulatuses, mis on erettevõtjate tavapärase tegevuse ulatusest suurem. FIFGs on sätestatud, et kõnealuseid tegevusi võivad aktiivselt teostada kutseala liikmed või tootjate nimel tegutsevad organisatsioonid eesmärgiga saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgid

Asjaomane majandusharu (asjaomased majandusharud): Toetus kaluritele, kes tegutsevad merekalapüügisektoris

Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Veebileht:

www.hetInvloket.nl. Palun kasutage seejärel otsingufunktsiooni

Muu info:

Kontaktisik: Directie Visserij, Mr. Frans Vroegop

**Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine
Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid**

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/04)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	20.9.2006
Abi nr	N 268/06
Liikmesriik	Hispaania
Piirkond	Cataluña
Nimetus	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Õiguslik alus	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 0,5 mln EUR; kavandatud abi kogusumma: 3,5 mln EUR
Abi osatähtsus	18 %
Kestus	31. detsember 2010
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport, meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	20.9.2006
Abi nr	N 269/06
Liikmesriik	Hispaania
Piirkond	Cataluña
Nimetus	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Õiguslik alus	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 0,3 mln EUR; kavandatud abi kogusumma: 2 mln EUR

Abi osatähtsus	17 %
Kestus	31. detsember 2010
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport, meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	4.7.2006
Abi nr	N 281/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	ALEF Film & Media group s.r.o.
Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 2,5 mln SKK; kavandatud abi kogusumma: 44,11 mln SKK
Abi osatähtsus	6 %
Kestus	31. detsember 2006
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	4.7.2006
Abi nr	N 282/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	TaO Productions s.r.o.

Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 5 mln SKK; kavandatud abi kogusumma: 64 mln SKK
Abi osatähtsus	8 %
Kestus	31. detsember 2006
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	27.11.2002
Abi nr	N 526/02
Liikmesriik	Itaalia
Piirkond	Provincia autonoma di Trento
Nimetus	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Õiguslik alus	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Valdkondlik arendustegevus
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 5 000 mln EUR; kavandatud abi kogusumma: 5 000 mln EUR
Abi osatähtsus	40 %
Kestus	1. jaanuar 2002 — 31. detsember 2002
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	21.1.2004
Abi nr	N 567/03
Liikmesriik	Belgia
Nimetus	Belgacom
Õiguslik alus	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Meetme liik	Abiskeem
Abi osatähtsus	Meede ei kujuta endast abi
Majandusharud	Postiside ja telekommunikatsioon
Abi andva asutuse nimi ja aadress	l'État belge

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	24.10.2006
Abi nr	N 615/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	Individuaalne abinõu naudiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamine
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud abi kogusumma: 7 mln SKK
Abi osatähtsus	41 %
Kestus	31. detsember 2006
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport, meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	24.10.2006
Abi nr	N 618/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamise
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud abi kogusumma: SKK 5 mln
Abi osatähtsus	14 %
Kestus	31. detsember 2006
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport, meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.3.2006
Abi nr	NN 84/04 et N 95/04
Liikmesriik	Prantsusmaa
Nimetus	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Õiguslik alus	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Meetme liik	Abiskeem
Eesmärk	Filmi- ja audiovisuaalsektori toetusmeetmed
Abi vorm	Erisugused
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 550 mln EUR
Abi osatähtsus	Erisugused
Kestus	31. detsember 2011
Majandusharud	Meelelahutus, kultuur ja sport
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Erisugused

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komisjoni teatis vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2408/92 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud menetlusele

Avaliku teenindamise kohustuste kehtestamine Itaalia-siseste regulaarlennuliinide puhul

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/05)

Nõukogu 23. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2408/92 (ühenduse lennuettevõtjate juurdepääsu kohta ühendusesisestel lennuliinidel) artikli 4 lõike 1 punkti a kohaselt otsustas Itaalia valitsus kehtestada vastavalt Sitsiilia maakonna korraldatud teenindamiskonverentsil võetud otsustele avaliku teenindamise kohustuse järgmistel regulaarlennuliinidel:

1. ASJAOMANE LIIN

Pantelleria–Palermo ja vastupidi

Lampedusa–Palermo ja vastupidi

Lampedusa–Catania ja vastupidi

Lampedusa–Rooma ja vastupidi

Pantelleria–Rooma ja vastupidi

Määruse (EMÜ) nr 2408/92 II lisa kohaselt tuleb Rooma kui sihtkoha all mõista Rooma lennujaamade süsteemi, millesse kuuluvad Rooma–Fiumicino ja Rooma–Ciampino lennujaamad.

1.1. Vastavalt nõukogu 18. jaanuari 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 95/93 (ühenduse lennujaamades teenindus-aegade jaotamise ühiste eeskirjade kohta), mida on muudetud määrusega (EÜ) nr 793/2004, artiklile 9 võivad pädevad asutused reserveerida teatavad teenindusajad teenuste osutamiseks vastavalt käesolevas teatises sätestatud eeskirjadele.

1.2. Asjaomased lennuettevõtjad peavad eespool nimetatud liinid täielikult ja tervikuna heaks kiitma.

1.3. Itaalia riiklik tsiviillennundusamet (ENAC) teeb kindlaks, kas lennuettevõtjatel, kes võtavad vastu avaliku teenindamise kohustused, on kõnealustele liinidele juurdepääsuks vajalikud vahendid ja kas nad täidavad miinimumnõudeid, et tagada avaliku teenindamise kohustuste kehtestamisega seatud eesmäärke.

2. AVALIKU TEENINDAMISE KOHUSTUSED

2.1. *Lendude minimaalne sagedus:*

a) *Pantelleria–Palermo ja vastupidi*

Miinimumsagedused on järgmised:

- vähemalt üks edasi-tagasi lend päevas igasse sihtkohta 44-kohalise õhusõidukiga kogu aasta vältel;
- vähemalt üks edasi-tagasi lend päevas igasse sihtkohta 120-kohalise õhusõidukiga kogu aasta vältel;

— ajavahemikul 1. maist kuni 30. oktoobrini peab lisaks nimetatud kahele edasi-tagasi lennule toimuma igasse sihtkohta kolm edasi-tagasi lendu nädalas (reedel, laupäeval ja pühapäeval) 44-kohalise õhusõidukiga.

b) *Lampedusa–Palermo ja vastupidi*

Miinimumsagedused on järgmised:

- vähemalt üks edasi-tagasi lend päevas igasse sihtkohta 44-kohalise õhusõidukiga kogu aasta vältel;
- vähemalt üks edasi-tagasi lend päevas igasse sihtkohta 120-kohalise õhusõidukiga kogu aasta vältel;
- ajavahemikul 1. maist kuni 30. oktoobrini peab lisaks nimetatud kahele edasi-tagasi lennule toimuma igasse sihtkohta kolm edasi-tagasi lendu nädalas (reedel, laupäeval ja pühapäeval) 44-kohalise õhusõidukiga.

c) *Lampedusa–Catania ja vastupidi*

Miinimumsagedused on järgmised:

- ajavahemikul 31. oktoobrist kuni 30. aprillini vähemalt kolm edasi-tagasi lendu nädalas 44-kohalise õhusõidukiga;
- ajavahemikul 1. maist kuni 30. oktoobrini vähemalt üks edasi-tagasi lend päevas 44-kohalise õhusõidukiga.

d) *Lampedusa–Rooma ja vastupidi*

Lendude miinimumsagedused on järgmised:

- ajavahemikul 1. oktoobrist kuni 31. maini vähemalt kaks edasi-tagasi lendu nädalas igasse sihtkohta 120-kohalise õhusõidukiga.

e) *Pantelleria–Rooma ja vastupidi*

Lendude miinimumsagedused on järgmised:

- ajavahemikul 1. oktoobrist kuni 31. maini vähemalt üks edasi-tagasi lend nädalas igasse sihtkohta 120-kohalise õhusõidukiga.

Kui avaliku teenindamise kohustuse täitmiseks tavaliselt kasutatav õhusõiduk ei ole töökorras, tuleb nelja tunni jooksul tagada asenduslennuki kasutusvõimalus.

Vastavalt avaliku teenindamise kohustuse korrale peab iga õhusõiduki kogu veomaht olema antud müüki ilma mahupiiranguteta.

2.2. Sõiduplaanid

Liinil Pantelleria–Palermo peab olema vähemalt:

- üks lend ajavahemikus 8.00 kuni 10.00;
- üks lend ajavahemikus 15.00 kuni 17.00.

Liinil Palermo–Pantelleria peab olema vähemalt:

- üks lend ajavahemikus 8.00 kuni 10.00;
- üks lend ajavahemikus 15.00 kuni 17.00.

Liinil Lampedusa–Palermo peab olema vähemalt:

- üks lend ajavahemikus 8.00 kuni 10.00;
- üks lend ajavahemikus 18.00 kuni 21.00.

Liinil Palermo–Lampedusa peab olema vähemalt:

- üks lend ajavahemikus 7.00 kuni 10.00;
- üks lend ajavahemikus 18.00 kuni 21.00.

Liinidel Lampedusa–Catania ja vastupidi, Lampedusa–Rooma ja vastupidi ning Pantelleria–Rooma ja vastupidi ette nähtud lennuajad peavad olema kohaldatavad riiklike ja rahvusvaheliste lennuteenuste lennugraafikutega, tagades ühenduse vastavalt Catania ja Roomaga.

2.3 Kasutatavad õhusõidukid ja pakutav veomaht

Liinil Pantelleria–Palermo ja vastupidi ning Lampedusa–Palermo ja vastupidi toimuvate lendude teenindamiseks tuleb kasutada kahe turbopropelleri või kahe turbomootoriga varustatud hermeetilist õhusõidukit, mille minimaalne mahutavus on 44 istekohta, või õhusõidukit, mille minimaalne mahutavus on 120 istekohta vastavalt punkti 2 alapunkti 1 alajaotusele a ja punkti 2 alapunkti 1 alajaotusele b.

Liinil Lampedusa–Catania ja vastupidi toimuvate lendude teenindamiseks tuleb kasutada kahe turbopropelleri või kahe turbomootoriga varustatud hermeetilist õhusõidukit, mille minimaalne mahutavus on 44 istekohta vastavalt punkti 2 alapunkti 1 alajaotusele c.

Liinil Lampedusa–Rooma ja Pantelleria–Rooma toimuvate lendude teenindamiseks tuleb kasutada õhusõidukit, mille minimaalne mahutavus on 120 istekohta vastavalt punkti 2 alapunkti 1 alajaotusele d ja punkti 2 alapunkti 1 alajaotusele e.

Turu nõudluse korral tuleb tagada suurem veomaht täiendavate lendude lisamisega, mis ei anna alust täiendava hüvitise saamiseks või mille puhul ei tohi kehtestada punkti 2 alapunktis 4 esitatud hindadest erinevaid hindu.

Kõigi eespool osutatud teenindamiste puhul tuleb jätta varuks kolm istekohta, mida oleks võimalik kasutada kiirloomulisel meditsiinilisel või tervislikul otstarbel või selleks, et tulla vastu ametlike isikute nõudmistele. Kolmest nimetatud istekohast ei tohi kahte istekohta broneerida ega müüa kuni 24 tundi enne lendu ja ühte istekohta kuni 12 tundi enne lendu.

Lendudel, mille puhul kasutatakse õhusõidukit, mille minimaalne mahutavus on 120 istekohta, tuleb tagada vajalikud tingimused puuetega inimeste (WCHR, WCHS, WCHC) ning kandraami, kirstu ja vajaduse korral ka kauba veoks.

Lennuettevõtja, kes nõustub teenindamise kohustusega, teeb kõik vajalikud pingutused, et lihtsustada puudega või piiratud liikumisvõimega isikute juurdepääsu õhusõidukile, minemata vastuollu pardalimineku keeldu põhjendavate julgeolekunõuetega.

2.4. Piletihinnad

a) Liinidel kohaldatavad piletihindade ülemmäärad on järgmised:

Pantelleria–Palermo või vastupidi	29 EUR
Lampedusa–Palermo või vastupidi	31 EUR
Lampedusa–Catania või vastupidi	31 EUR
Lampedusa–Rooma või vastupidi	60 EUR
Pantelleria–Palermo või vastupidi	60 EUR

Kõik eespool nimetatud hinnad on käibemaksuta ning ei sisalda muid tasusid ega lennujaamamakse. Nende hindade suhtes ei tohi kohaldada hinnatõusu.

Kõigi nimetatud liinidel lendavate reisijate puhul tuleb kohaldada nimetatud hindu.

Piletite levitamise ja müügi korraldamiseks peab olema ette nähtud teenustasuta vahendusviis, milles ei sisalduks reisija jaoks mingeid lisakulusid.

b) Igal aastal viivad pädevad asutused lennuhindade ülempiiri vastavusse eelmisel aastal ISTAT/FOI üldise tarbijahinnaindeksi alusel arvestatud inflatsioonimääraga. Kohandatud hinnad tehakse teatavaks kõikidele kõnealuseid liine teenindavatele lennuettevõtjatele ning Euroopa Komisjonile nende avaldamiseks *Euroopa Liidu Teatajas*.

c) Kui iga poolaasta kohta arvestatud keskmine EUR ja USA dollari vahetuskurss ja/või lennukikütuse hind muutub rohkem kui 5 %, tuleb hindu vastavalt tähtsustatud muudatustele kohandada, võttes arvesse kütuse osa lennukuludes.

Hindu korrigeerib üks kord poole aasta jooksul transpordiminister Sitsiilia maakonna presidendi nõusolekul. Juhul kui märgitud protsendimäär suureneb, algatab kõnealune tehniline ühiskomitee kohandamismenetluse, olles eelnevalt saanud avaliku teenindamise kohustusega liinidel tegutsevatest lennuettevõtjatest sellekohase teatise. Protsendimäärade vähenemise korral võib tehniline ühiskomitee käivitada kohandamismenetluse oma algatusel. Uurimismenetluse käigus peab ühiskomitee ära kuulama avaliku teenindamise kohustusega liinidel tegutsevad lennuettevõtjad.

Võimalik hindade kohandamine hakkab kehtima alates järgmisest poolaastast pärast kohandamisotsuse tegemist.

Muudatused tehakse teatavaks kõikidele lennuettevõtjatele, kes asjaomaseid lennuliine teenindavad, ning Euroopa Komisjonile nende avaldamiseks *Euroopa Liidu Teatajas*.

2.5. Teenuste järjepidevus

Lendude järjepidevuse, korrapärasuse ja täpsuse tagamiseks kohustub lennuettevõtja, kes nõustub käesolevate teenindamiskohustustega:

- teenindama liine vähemalt 12 järjestikuse kuu jooksul ja teatama liini teenindamise lõpetamisest vähemalt kuus kuud ette;
- kohandama oma reisijatepoliitika vastavalt reisija õiguste harta peamistele põhimõtetele kooskõlas kehtivate riiklike, ühenduse ja rahvusvaheliste õigusaktidega;
- andma 800 000 EUR suuruse teenindamistagatise, mille eesmärk on tagada teenindamise hea tase ja järjepidevus; tagatis peab olema antud kindlustusgarantiina Itaalia riikliku tsiviillennundusameti (Ente Nazionale dell'Aviazione Civile) kasuks, kes kasutab seda kohustuse täitmise järjepidevuse tagamiseks;
- teostama igal aastal vähemalt 98 % ettenähtud lendudest, kusjuures otseselt lennuettevõtja süül tühistatud

lendude hulk ei tohi olla üle 2 %, välja arvatud vääramatu jõu korral;

- maksma reguleerivale asutusele iga tühistatud lennu korral 3 000 EUR suuruse trahvi, kui on ületatud aastane 2 % tühistamismäär; makstavad summad kantakse üle Sitsiilia territoriaalse järjepidevuse rahastamise arvele;
- lennuettevõtja peab tagama, et lennud toimuvad 30 minuti piires lennuplaanis ettenähtud ajast (teenuse täpsusindeks);
- kompenseerima rohkem kui 30-minutilise hilinemise korral igale reisijale 15 EUR uue pileti maksumusest.

Eespool esitatud eeskirjad ei kehti tühistatud ja hilinenud lendude korral, mille põhjuseks on ilmastikutingimused, streigid või sündmused väljaspool lennuettevõtja kontrolli ja/või vastutusala.

Selles punktis osutatud trahve võib kombineerida trahvidega, mis on ette nähtud 27. jaanuari 2006. aasta dekreeduseadusega nr 69, milles sätestatakse karistusi reguleerivad sätted, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 261/2004 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta) rikkumise puhul.

Suunis termini “tööstuslikuks tootmiseks” lõppkasutuse kohta teatavate Norrast ja Islandilt pärit tariifikvootide kohaldamiseks

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/06)

Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1920/2004 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 992/95, millega avatakse teatavate Norrast pärit põllumajandus- ja kalandustoodete ühenduse tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine) ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1921/2004 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 499/96, millega avatakse teatavate Islandilt pärit kalandustoodete ja elushobuste ühenduse tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine) avatakse teatavate kalandustoodete tariifikvoodid järjekorranumbritega 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ja 09.0792 “tööstuslikuks tootmiseks”. Määrused ei täpsusta terminit “tööstuslikuks tootmiseks”.

Komisjon, arvestades tolliseadustiku komitee tollitariifistiku majandusküsimuste osakonna arvamust, sätestab käesolevate ühenduse tariifikvootide ühtseks kohaldamiseks järgmised suunised.

- 1) Tariifikvootide **järjekorranumbritega 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ja 09.0792** kohaldamiseks tuleb terminit “tööstuslikuks tootmiseks” mõista järgnevalt:

“Tariifikvoote kohaldatakse töötlemiseks mõeldud toodete suhtes, välja arvatud juhul, kui töötlemine seisneb ühes või mitmes järgmises toimingus: puhastamine, rookimine, saba või pea äralõikamine, tükeldamine, proovide võtmine, sorteerimine, märgistamine, pakendamine, jahutamine, külmutamine, sügavkülmutamine, sulatamine ja eraldamine.

Siiski kohaldatakse tariifikvoote toodete puhul, mida on kavas tükeldada järgmiselt: kuubikuteks lõikamine, fileerimine, pikisuunas poolitamine, külmutatud plokkide tükeldamine või vahelehtedega külmutatud fileeplokkide eraldamine.

Tariifikvoote ei kohaldata toodete puhul, mida on kavas töödelda jaemüügi- või toitlustusetapil ja selle töötlemise suhtes võib rakendada tariifikvoote.

Tollimaksusoodustust tariifikvootide raames kohaldatakse vaid inimtoiduks ettenähtud kalade puhul.”

- 2) Tariifikvoodi **järjekorranumbriga 09.0756** kohaldamiseks tuleb terminit “tööstuslikuks tootmiseks” mõista järgnevalt:

“Tariifikvoote kohaldatakse töötlemiseks mõeldud toodete suhtes, välja arvatud juhul, kui töötlemine seisneb ühes või mitmes järgmises toimingus: puhastamine, rookimine, saba või pea äralõikamine, tükeldamine, proovide võtmine, sorteerimine, märgistamine, pakendamine, jahutamine, külmutamine, sügavkülmutamine, sulatamine ja eraldamine.

Siiski kohaldatakse tariifikvooti toodete puhul, mida on kavas tükeldada järgmiselt: kuubikuteks lõikamine, fileerimine, külmutatud plokkide tükeldamine või vahelehtedega külmutatud fileeplokkide eraldamine.

Tariifikvooti ei kohaldata toodete puhul, mida on kavas töödelda jaemüügi- või toitlustusetapil ja selle töötlemise suhtes võib rakendada tariifikvooti.

Tollimaksusoodustust tariifikvoodi raames kohaldatakse vaid inimtoiduks ettenähtud kalade puhul.”

Teatatud koondumise aktsepteering
(Toimik nr COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/07)

29. november 2006 otsustas komisjon mitte vastu seista ülalmainitud koondumisele ning kuulutada see vastavaks ühisturu nõuetega. Käesolev otsus on tehtud nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkti b alusel. Täielik otsuse tekst on kättesaadav vaid saksa keeles ning avaldatakse peale seda, kui dokumendist on kustutatud kõik võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsipoliitika koduleheküljel (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). See kodulehekülg aitab leida ühinemisotsuseid, sealhulgas ärinime, toimiku numbrit, kuupäeva ja tööstusharu indeksid;
- elektroonilises formaadis EUR-Lex koduleheküljel, dokumendinumbriga 32006M4455 alt. EUR-Lex pakub on-line juurdepääsu Euroopa õigusele. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Teatatud koondumise aktsepteering
(Toimik nr COMP/COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/08)

7. detsember 2006 otsustas komisjon mitte vastu seista ülalmainitud koondumisele ning kuulutada see vastavaks ühisturu nõuetega. Käesolev otsus on tehtud nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkti b alusel. Täielik otsuse tekst on kättesaadav vaid inglise keeles ning avaldatakse peale seda, kui dokumendist on kustutatud kõik võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsipoliitika koduleheküljel (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). See kodulehekülg aitab leida ühinemisotsuseid, sealhulgas ärinime, toimiku numbrit, kuupäeva ja tööstusharu indeksid;
- elektroonilises formaadis EUR-Lex koduleheküljel, dokumendinumbriga 32006M4449 alt. EUR-Lex pakub on-line juurdepääsu Euroopa õigusele. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Teatatud koondumise aktsepteering
(Toimik nr COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inoport)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 305/09)

27. oktoober 2006 otsustas komisjon mitte vastu seista ülalmainitud koondumisele ning kuulutada see vastavaks ühisturu nõuetega. Käesolev otsus on tehtud nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkti b alusel. Täielik otsuse tekst on kättesaadav vaid inglise keeles ning avaldatakse peale seda, kui dokumendist on kustutatud kõik võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsipoliitika koduleheküljel (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). See kodulehekülg aitab leida ühinemisotsuseid, sealhulgas ärinime, toimiku numbrit, kuupäeva ja tööstusharu indeksid;
 - elektroonilises formaadis EUR-Lex koduleheküljel, dokumendinumbriga 32006M4239 alt. EUR-Lex pakub on-line juurdepääsu Euroopa õigusele. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA järelevalveamet

EFTA järelevalveameti teatis EFTA järelevalveameti ja EFTA riikide kohtute vahelise koostöö kohta EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel

(2006/C 305/10)

A. Käesolev teatis on avaldatud vastavalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingule (edaspidi "EMP leping") ja EFTA riikide vahelist järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitlevale lepingule (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping").

B. Euroopa Komisjon (edaspidi "komisjon") on välja andnud teatise komisjoni ja ELi liikmesriikide kohtute vahel tehtava koostöö kohta EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaldamisel ⁽¹⁾. Nimetatud mittesiduv õigusakt sisaldab põhimõtteid ja eeskirju, mida komisjon konkurentsi valdkonnas järgib. Õigusaktis seletatakse ka, kuidas on kavandatud, et koostöö komisjoni ja ELi liikmesriikide kohtute vahel peaks toimima.

C. EFTA järelevalveamet leiab, et eespool nimetatud õigusakt on EMPs kohaldatav. Võrdsete konkurentsi-tingimuste säilitamiseks ja EMPi konkurentsieeskirjade ühtseks kohaldamiseks kogu Euroopa Majanduspiirkonnas võttis EFTA järelevalveamet vastu käesoleva teatise talle järelevalve- ja kohtulepingu artikli 5 lõike 2 punktiga b antud volituste alusel.

D. Käesoleva teatise eesmärk on eelkõige selgitada, kuidas EFTA järelevalveamet kavatses teha koostööd EFTA riikide kohtutega ⁽²⁾ EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel üksikjuhtumide suhtes ⁽³⁾. Kõikidel juhtudel tuleb arvestada riiklike kohtute sõltumatust.

I. TEATISE KOHALDAMISALA

1. Käesolev teatis käsitleb EFTA järelevalveameti ja EFTA riikide kohtute vahelist koostööd EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel. Käesoleva teatise kohaldamisel on EFTA riigi kohtud (edaspidi "riigi

⁽¹⁾ ELT C 101, 27.4.2004, lk 54.

⁽²⁾ Käesoleva teatise kohaldamisel tähendab EFTA riikidele viitamine neid EFTA riike, kelle suhtes EMP leping on jõustunud.

⁽³⁾ EMP lepingu artikli 53 ja 54 raamesse jäävate üksikjuhtumite käsitlemise pädevus on jagatud EFTA järelevalveameti ja komisjoni vahel vastavalt EMP lepingu artiklis 56 sätestatud eeskirjadele. Iga konkreetset juhtumit võib käsitleda korraga ainult üks järelevalveasutus.

kohtud”) need EFTA riigis asuvad kohtud, kellel on õigus kohaldada EMP lepingu artikleid 53 ja 54 ning kellel on õigus vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu artiklile 34 esitada EFTA kohtule eelotsuse- taotlus EMP lepingu ning järelevalve- ja kohtulepingu tõlgendamise kohta ⁽⁴⁾.

2. Riigi kohtult võidakse taotleda EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamist eraõiguslike isikute vahe- listes kohtuasjades, näiteks seoses lepingute või kahjutasunõuetega. Nad võivad tegutseda ka täitevasu- tuse või apellatsioonikohtuna. Riiklikku kohut võib isegi määrata EFTA riigi konkurentsiasutuseks (edaspidi “riiklik konkurentsiasutus”) vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 4 II peatüki (edaspidi “II peatükk”) (EMP lepingu artiklites 53 ja 54 sätestatud konkurentsieeskirjade kohaldamise kohta) artikli 40 lõikele 1 ⁽⁵⁾. Sellisel juhul hõlmab EFTA järelevalveameti ja riigi kohtute vahelist koostööd lisaks käesolevale teatisele ka teatis koostöö kohta EFTA konkurentsiasutuste võrgustikus ⁽⁶⁾.

II. EMP KONKURENTSIEESKIRJADE KOHALDAMINE RIIGI KOHTUTE POOLT

A. RIIGI KOHTUTE PÄDEVUS EMP KONKURENTSIEESKIRJADE KOHALDAMISEL

Riigi kohtutel on õigus kohaldada EMP lepingu ⁽⁷⁾ artikleid 53 ja 54 samas ulatuses kui neil on pädevus menetleda kohtuasju ⁽⁸⁾. Lisaks sellele tuleb meeles pidada, et EMP lepingu artiklid 53 ja 54 on seotud avaliku huviga ja need on hädavajalikud EMP lepingu eesmärkide täitmiseks. Üks eesmärkidest on sellise süsteemi loomine, mis tagaks selle, et konkurentsi ei kahjustata ja et konkurentsieeskirjasid austataks ⁽⁹⁾.

3. Euroopa Ühenduste Kohtu kohaselt on riigi kohtutel kohustus sarnaselt riigi õigusaktides sätestatud kohustusele tõstatada õigusküsimus riigi siduva õigusakti alusel, mida pooled ei ole esile toonud, õigus- küsimuse tõstatamiseks ka siduvate ühenduse eeskirjade, näiteks konkurentsieeskirjade alusel. Olukorras, kus riigi õigusaktid annavad riigi kohtule diskretsiooni omal algatusel kohaldada siduvaid õigusakte, kehtib sama põhimõte: riigi kohtud peavad kohaldama konkurentsieeskirju, seda isegi juhul, kui kõne- aluste sätete kohaldamisest huvitatud pool ei ole nendele toetunud, aga riigi õigusaktide kohaselt on selline kohaldamine riigi kohtus lubatud. Vaatamata sellele ei nõua ühenduse õigus riigi kohtutelt esil- dise tegemist küsimustes, mis käsitlevad ühenduse õiguse sätete rikkumist juhul, kui kõnealuse küsimuse uurimine kohustaks neid loobuma neile määratud passiivsest rollist ja minema kaugemale poolte kind- laksmääratud vaidlusasja ulatusest ning toetuma muudele asjaoludele ja olukordadele kui kõnealuste

⁽⁴⁾ Kriteeriumid selleks, et otsustada, millist asutust võib pidada järelevalve- ja kohtulepingu artikli 34 kohaselt kohtuks, leiab nt EFTA kohtu otsusest kohtuasjas E-1/94: Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, EFTA kohtu aruanne 1994–1995, lk 15, ja Euroopa Kohtu otsusest kohtuasjas C-516/99 Schmid, EKL 2002, lk I-4573, punkt 34: “Kohus arvestab mitmeid tegureid, näiteks kas asutus on loodud seaduse alusel, kas see on alaline, kas selle kohtual- luvus on kohustuslik, kas selle menetlus on inter partes, kas see kohaldab õigusnorme ja kas see on sõltumatu.” Ühen- duse kohtute praktika kohta sätestatakse EMP lepingu artiklis 6, et piiramata pretsedendiõiguse arengut tulevikus, tuleb asjaomase lepingu sätteid, tingimusel, et need on sisult samased Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja ESTÜ asutamislepingu ning nende lepingute rakendamiseks vastuvõetud õigusaktide vastavate eeskirjadega, nende rakenda- misel ja kohaldamisel tõlgendada kooskõlas asjaomaste Euroopa Kohtu EMP lepingu allakirjutamise eelsete lahendi- tega. Seoses Euroopa Kohtu lahenditega pärast EMP lepingu allakirjutamist, peavad EFTA järelevalveameti ja EFTA kohus järelevalve- ja kohtulepingu artikli 3 lõike 2 kohaselt arvestama nende lahenditega paika pandud põhimõtteid.

⁽⁵⁾ Alates sellest, kui 24. septembri 2004. aasta leping EFTA riikide vahelise järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitleva lepingu protokoll nr 4 muutmise kohta 19. mail 2005 jõustus, kajastab järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 4 II peatükk suurel määral EFTA sambas nõukogu määrust (EÜ) nr 1/2003 (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1).

⁽⁶⁾ EFTA järelevalveameti teatis EFTA koostöö kohta EFTA konkurentsiasutuste võrgustikus. Seni avaldamata.

⁽⁷⁾ Vt II peatüki artiklit 6.

⁽⁸⁾ Riigi kohtu pädevus sõltub riigi, asjakohastest EMP ja rahvusvahelistest kohtualluvuse eeskirjadest.

⁽⁹⁾ Vt EMP lepingu artikli 1 lõike 2 punkti e, mille kohaselt on sellise süsteemi loomine, mis tagab, et konkurentsi ei kahjustata ja et konkurentsieeskirjadest peetakse ühtviisi kinni, vajalik EMP lepingu eesmärkide saavutamiseks, otsus kohtuasjas E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge koos Norsk Kommuneforbundiga, EFTA kohtu aruanne, 2002, lk 114, punkt 40.

sätete kohaldamisest huvitatud pool on oma nõude aluseks valinud ⁽¹⁰⁾. EFTA järelevalveamet on arvamisel, et EFTA riikide kohtutel on samasugune kohustus juhul, kui kohaldatud on EMP kõnealuseid eeskirju ⁽¹¹⁾.

4. Olenevalt riigi õigusega neile omistatud ülesannetest võidakse riigi kohtutel paluda kohaldada EMP lepingu artikleid 53 ja 54 haldus-, tsiviil- või kriminaalasjas ⁽¹²⁾. Kui füüsiline või juriidiline isik taotleb kohtult oma isiklike õiguste kaitset, on kohtul EMP lepingu artiklite 53 ja 54 jõustamises oluline roll. See erineb EFTA järelevalveameti või riikide konkurentsiasutuste rollist jõustada kõnealuseid artikleid avalikkuse huvides ⁽¹³⁾. Riigi kohtud saavad tõesti lepingute õigustühiseks tunnistamise või kahjutasude määramisega jõustada EMP lepingu artikleid 53 ja 54.
5. Riigi kohtud võivad kohaldada EMP lepingu artikleid 53 ja 54, ilma et samaaegselt oleks vaja kohaldada riigi konkurentsialaseid õigusakte. Sellele vaatamata peavad riigi kohtud juhul, kui nad kohaldavad riigi konkurentsialaseid õigusakte kokkulepete, ettevõtjate ühenduste otsuste või kooskõlastatud tegevuste suhtes, mis võivad mõjutada EMP lepingu osalisriikide vahelist kaubandust EMP lepingu artikli 53 lõike 1 tähenduses ⁽¹⁴⁾, või EMP lepingu artiklis 54 keelatud kuritarvituste suhtes, kohaldama kõnealuste kokkulepete, otsuste ja tegevuste ⁽¹⁵⁾ suhtes EMP konkurentsieeskirju.
6. II peatükk mitte ainult ei volita riigi kohtuid kohaldama EMP konkurentsioigust. Riigi konkurentsioiguse samaaegne rakendamine kokkulepete, ettevõtjate ühenduste otsuste ja kooskõlastatud tegevuste suhtes, mis võivad mõjutada EMP lepingu osalisriikide vahelist kaubandust, ei pruugi viia erineva tulemuseni, võrreldes EMP konkurentsioigusega. II peatüki artikli 3 lõikes 2 sätestatakse, et kokkulepped, otsused ja kooskõlastatud tegevused, mis ei riku EMP lepingu artikli 53 lõiget 1 või mis vastavad EMP lepingu artikli 53 lõikes 3 esitatud tingimustele, ei tohi samuti olla keelustatud riigi konkurentsioigusega ⁽¹⁶⁾. Teisest küljest on EMP lepingus sätestatud, et riikliku ja EMP õiguse üheaegselt rakendamisel tekkivaid probleeme tuleb lahendada nii, et EMP õigus oleks ülimuslik. Kokkuleppeid, otsuseid ja kooskõlastatud tegevusi, mis rikuvad artikli 51 lõiget 1 ja ei vasta artikli 53 lõikes 3 sätestatud tingimustele, ei saa riigi

⁽¹⁰⁾ Otsus liidetud kohtuasjades C-430/93 ja C-431/93: van Schijndel, EKL 1995, lk I-4705, punktid 13–15 ja 22.

⁽¹¹⁾ Olukord on teine EMP eeskirjade puhul, mida kohaldatud ei ole. EMP lepingu artiklist 7 ja protokollist 35 järeldub, et EMP õigus ei too endaga kaasa seadusandlike õiguste ülekandmist. EMP lepingu protokollist 35 kohaselt on EFTA riikidel kohustus tagada, vajadusel eraldi sättega, EMP eeskirjade ülimuslikkus EMP kohaldatud eeskirjade ja teiste kohustuslike sätete konfliktid korral. Seetõttu ei ole EMP õiguses sätestatud, et üksikisikud ja ettevõtjad võivad riigi kohtus toetuda mittekohaldatud EMP eeskirjadele. Samal ajal kaasneb EMP lepingu üldiste eesmärkidega luua dunaamiline ja ühtlane turg, rõhutada õiguslikku kaitset ja jõustada üksikisikute õigusi ning ka rahvusvahelise õiguse tõhususe põhimõttega see, et riigi kohus peab arvesse võtma kõiki asjaomaseid EMP kohaldatud ja kohaldamata õiguse elemente riikliku õiguse tõlgendamisel, otsus kohtuasjas E-4/0:1 Karl K. Karlsson, EFTA kohtu aruanne 2002, lk 240, punkt 28.

⁽¹²⁾ Vastavalt määruse (EÜ) nr 1/2003 8. põhjenduse viimasele lausele ei kohaldata kõnealust määrust selliste riigi seaduste suhtes, millega rakendatakse kriminaalkaristusi füüsiliste isikute suhtes, välja arvatud juhul, kui selliste karistuste abil tagatakse ettevõtjate suhtes kohaldatavate konkurentsieeskirjade rakendamine. Ka EFTA järelevalveamet on arvamisel, et II peatükki ei kohaldata riikliku õiguse suhtes sellistes EFTA riikides, kes kohaldavad füüsiliste isikute suhtes kriminaalkaristus välja arvatud selles ulatuses, mis on vajalik ettevõtjate suhtes kohaldatavate konkurentsieeskirjade jõustamiseks.

⁽¹³⁾ Otsus kohtuasjas T-24/90: Automec, EKL 1992, lk II-2223, lõige 85.

⁽¹⁴⁾ Täiendava selgituse saamiseks kaubanduse mõjutamise mõiste kohta vt teatist kõnealuses küsimuses (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽¹⁵⁾ Vt II peatüki artikli 3 lõiget 1.

⁽¹⁶⁾ Vt ka teatist EMP lepingu artikli 53 lõike 3 kohaldamise kohta (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

õigusega lubada⁽¹⁷⁾. Riigi konkurentsioiguse ja EMP lepingu artikli 54 samaaegse kohaldamise puhul ühepoolse tegevusega seotud kohtuasjas ei näe II peatüki artikkel 3 ette sarnast lähenemist. Vastuoluliste sätete puhul aga tuleks riigi kohtutelt nõuda, et need ei kohaldaks riigi õiguse sätteid, mis rikuvad EMP eeskirju olenemata sellest, kas riigi õiguse sätteid võeti vastu enne või pärast EMP eeskirju⁽¹⁸⁾.

7. Lisaks EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisele on riigi kohtud pädevad kohaldama ka EMP lepingusse inkorporeeritud õigusakte, EFTA kohtu ja EFTA järelevalveameti otsuseid. Seega peavad riigi kohtud jõustama järelevalveameti otsuseid⁽¹⁹⁾ või EMP lepingusse inkorporeeritud õigusakte, millega kohaldatakse EMP lepingu artikli 53 lõiget 3 teatavat liiki kokkulepete, otsuste või kooskõlastatud tegevuste suhtes. EMP konkurentsieeskirjade kohaldamisel tegutsevad riigi kohtud EMP õiguse raames ja on selle tulemusel kohustatud järgima EMP õiguse üldpõhimõtteid⁽²⁰⁾.

8. EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamine riigi kohtute poolt sõltub tihti keerulistest majanduslikest ja õiguslikest hinnangutest⁽²¹⁾. EMP konkurentsieeskirjade kohaldamisel peaksid riigi kohtud järgima EMP õiguse kindlaid põhimõtteid⁽²²⁾, kuid ka EMP lepingusse inkorporeeritud õigusakte, millega kohaldatakse EMP lepingu artikli 53 lõiget 3 teatavat liiki kokkulepete, otsuste või kooskõlastatud tegevuste suhtes⁽²³⁾. Kui EFTA järelevalveamet kohaldab EMP lepingu artikleid 53 ja 54 teatava asja suhtes, peavad seda tegema ka riigi kohtud, kui nad kohaldavad EMP konkurentsieeskirju sama asja suhtes komisjoniga samal ajal või pärast järelevalveameti⁽²⁴⁾. Sarnaselt peab riigi kohus kinni pidama komisjonipoolsest EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisest teatava asja suhtes juhul, kui riigi kohus kohaldab EMP konkurentsieeskirju sama asja suhtes komisjoniga samal ajal või pärast komisjoni. Ilma et see piiraks EFTA kohtu ja ühenduse kohtute EMP lepingu lõpliku tõlgendamise õigust, võivad riigi kohtud otsida juhiseid nii järelevalveameti ja komisjoni otsustest ja EMP lepingusse inkorporeeritud õigusaktidest, milles esineb arutluse all oleva kohtuasjaga sarnaseid elemente, kui ka järelevalveameti teatistest ja suunistest, mis on seotud EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisega⁽²⁵⁾.

B. MENETLUSKÜSIMUSED EMP KONKURENTSIEESKIRJADE KOHALDAMISE PUHUL RIIGI KOHTUTE POOLT

9. Riigi kohtute EMP konkurentsieeskirjade kohaldamise kord ja sanktsioonid, mida kohtud saavad kõnealuste eeskirjade rikkumise korral kehtestada, on suures osas kindlaks määratud riigi õiguses. Vaatamata sellele on ka EMP õiguses teatud ulatuses kindlaks määratud tingimused, mille alusel EMP konkurentsieeskirju jõustatakse. Järelevalve- ja kohtuleping annab riigi kohtutele õiguse kasutada teatavaid

⁽¹⁷⁾ Sellega seoses vt otsust kohtuasjas E-1/94: Restmark, joonealust märkust 4 ja otsust kohtuasjas 14/68: Walt Wilhelm, EKL 1969, lk 1, ja otsust liidetud kohtuasjades 253/78 ja 1 — 3/79: Giry ja Guerlain, EKL 1980, lk 2327, punktid 15–17.

⁽¹⁸⁾ Sellega seoses vt otsust kohtuasjas E-1/94: Restmark, joonealust märkust 4 ja otsust kohtuasjas C-198/01: Consorzio Industrie Fiamiferi (CIF) 2003, punkt 49. Vt ka joonealust märkust 10.

⁽¹⁹⁾ Näiteks võidakse riigi kohtult taotleda, et jõustataks EFTA järelevalveameti otsus, mis on vastu võetud vastavalt II peatüki artiklitele 7 — 10 ja artiklile 24.

⁽²⁰⁾ Vt nt otsust kohtuasjas 5/88: Wachauf, EKL 1989, lk 2609, punkt 19.

⁽²¹⁾ Otsus liidetud kohtuasjades C-215/96 ja C-216/96: Bagnasco, EKL 1999, lk I-135, punkt 50.

⁽²²⁾ Vt käesoleva teatise joonealust märkust 4.

⁽²³⁾ Otsus kohtuasjas 63/75: Fonderies Roubaix, EKL 1976, lk 111, punktid 9–11, ja otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 46.

⁽²⁴⁾ Järelevalveametiga samal ajal või pärast järelevalveameti EMP konkurentsieeskirjade kohaldamise kohta riigi kohtute poolt vt ka punkte 11–14.

⁽²⁵⁾ Otsus kohtuasjas 66/86: Ahmed Saeed Flugreisen, EKL 1989, lk 803, punkt 27, ja otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 50. Käesolevale teatisele on lisatud loetelu EFTA järelevalveameti konkurentsipoliitika suunistest ja teatistest ning ka EMP lepingusse inkorporeeritud õigusaktidest, mis käsitlevad EMP lepingu artikli 53 lõike 3 kohaldamist teatavat liiki kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuste suhtes.

võimalusi, näiteks taotleda EFTA järelevalveameti arvamust küsimustes, mis käsitlevad EMP konkurentsieeskirjade rakendamist ⁽²⁶⁾. Lepingu sätetega võidakse luua ka eeskirju, mis on kohustuslikud kohtus menetletavates asjades, näiteks lubada järelevalveametil ja liikmesriigi konkurentsiasutustel esitada kirjalikke märkusi ⁽²⁷⁾. Kõnealune EMP õigus peaks olema ülimuslik riigi eeskirjade suhtes ⁽²⁸⁾.

10. Kui EMP õiguses puuduvad õigusnormid EMP konkurentsieeskirjade riigi kohtutes jõustamisega seotud korra ja sanktsioonide kohta, kohaldavad riigi kohtud riigi menetlusõigust ja määravad oma pädevuse ulatuses riigi õiguses sätestatud sanktsioone. Vaatamata sellele peab kõnealuste riigi õigusnormide kohaldamine olema kooskõlas EMP õiguse üldpõhimõtetega. Selles suhtes on kasulik vaadata EFTA kohtu ja Euroopa Ühenduste Kohtu kohtupraktikat, mille kohaselt:

- (a) juhul, kui rikutakse EMP õigust, peab riigi õiguses olema sätestatud sanktsioonid, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ⁽²⁹⁾;
- (b) juhul, kui EMP õiguse rikkumine kahjustab üksikisikut, peaks viimasel olema teatud tingimustel võimalik riigi kohtult kahjutasu taotleda ⁽³⁰⁾;
- (c) korralduslikud ja sanktsioonide alased eeskirjad, mida riigi kohtud kohaldavad EMP õiguse jõustamiseks,
 - ei tohi muuta kõnealust jõustamist üleliia raskeks või peaaegu võimatuks (tõhususe põhimõte) ⁽³¹⁾ ja need
 - ei tohi olla vähem soodsad kui eeskirjad, mida kohaldatakse samaväärsete riigi õigusaktide jõustamiseks (samaväärsuse põhimõte) ⁽³²⁾.

Kohaldatud EMP eeskirjad on riikliku õiguse suhtes ülimuslikud ⁽³³⁾ ja seetõttu ei tohi riigi kohus kohaldada riiklikke eeskirju, mis ei ole kooskõlas EMP eeskirjade põhimõtetega.

C. EMP KONKURENTSIEESKIRJADE SAMAAEGNE VÕI JÄRGNEV KOHALDAMINE EFTA JÄRELEVALVEAMETI JA RIIGI KOHTUTE POOLT

11. Riigi kohus võib kohaldada EMP konkurentsieeskirju kokkuleppe, otsuse, kooskõlastatud tegevuse või ühepoolse käitumise suhtes, mis mõjutab osalisriikide vahelist kaubandust, samal ajal EFTA järelevalveametiga ⁽³⁴⁾ või pärast järelevalveameti ⁽³⁵⁾. Järgmistes punktides kirjeldatakse kohustusi, mida riigi kohtud sellises olukorras täitma peavad.

⁽²⁶⁾ Riigi kohtute võimaluse kohta taotleda EFTA järelevalveameti arvamust vt ka punkte 27–30.

⁽²⁷⁾ Märkuste esitamise kohta vt ka punkte 31 kuni 35.

⁽²⁸⁾ (28) Vt käesoleva teatise punkti 3 ja joonealust märkust 10.

⁽²⁹⁾ Otsus kohtuasjas 68/88: komisjon v. Kreeka, EKL 1989, lk 2965, punktid 23–25.

⁽³⁰⁾ Kahjutasu kohta kohtuasjas, mis käsitleb EFTA riigi sooritatud rikkumist, ja sellise vastutuse tingimustes kohta, vt otsust kohtuasjas E-9/97 Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, EFTA kohtu aruanne 1995, lk 95, punkt 66, ja otsust kohtuasjas E-4/01 Karl K. Karlsson hf ning joonealust märkust 10. Kahjutasu kohta kohtuasjas, mis käsitleb ettevõtja sooritatud rikkumist, vt otsust kohtuasjas C-453/99: Courage ja Crehan, EKL 2001, lk 6297, punktid 26 ja 27. Kahjutasu kohta kohtuasjas, kus rikkumise sooritas liikmesriik või ametiasutus, kelle õigused pärinevad riigilt, ja selliste riigi kohustuse tingimuste kohta vt nt otsust liidetud kohtuasjades C-6/90 ja C-9/90: Francovich, EKL 1991, lk I-5357, punktid 33–36; otsust kohtuasjas C-271/91: Marshall v. Southampton ja South West Hampshire'i piirkonna tervishoiuasutus, EKL 1993, lk I-4367, punktid 30 ja 34–35; otsust liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pêcheur ja Factortame, EKL 1996, lk I-1029; otsust kohtuasjas C-392/93: British Telecommunications, EKL 1996, lk I-1631, punktid 39–46, ja otsust liidetud kohtuasjades C-178/94, C-179/94 ja C-188/94 — 190/94: Dillenkofer, EKL 1996, lk I-4845, punkt 22–26 ja 72.

⁽³¹⁾ Vt nt otsust kohtuasjas E-4/01: Karl K. Karlsson hf, joonealust märkust 10, 33; otsust kohtuasjas 33/76: Rewe, EKL 1976, lk 1989, punkt 5; otsust kohtuasjas 45/76: Comet, EKL 1976, lk 2043, punkt 12, ja otsust kohtuasjas 79/83: Harz, EKL 1984, lk 1921, punktid 18 ja 23.

⁽³²⁾ Vt nt kohtuasja E-4/01 Karl K. Karlsson hf, joonealust märkust 10, 33; otsust kohtuasjas 33/76: Rewe, EKL 1976, lk 1989, punkt 5; otsust kohtuasjas 158/80: Rewe, EKL 1981, lk 1805, punkt 44; otsust kohtuasjas 199/82: San Giorgio, EKL 1983, lk 3595, punkt 12, ja otsust kohtuasjas C-213/96: Edis, EKL 1998, lk I-4951, punktid 36 ja 37.

⁽³³⁾ (33) Vt punkt 6 ja joonealune märkus 11.

⁽³⁴⁾ (34) Vastavalt EMP lepingu artiklitele 53 ja 54 oma volituste kasutamisel peavad riigi kohtud arvestama ka komisjoni volitusi selleks, et vältida otsuseid, mis oleksid vastuolus komisjoni otsustega või komisjonis koostamisel olevate otsustega, otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 47.

⁽³⁵⁾ Artikli 11 lõige 6 peaks takistama võrreldes II peatüki artikli 40 lõigetega 3 ja 4 EMP lepingu artiklite 53 ja 54 samaaegset kohaldamist EFTA järelevalveameti ja riigi kohtu poolt ainult juhul, kui viimane on määratud liikmesriigi konkurentsiasutuseks.

12. Kui riigi kohus teeb otsuse enne EFTA järelevalveametit, peab ta vältima sellise otsuse vastuvõtmist, mis võiks olla vastuolus järelevalveametis arutlusel oleva otsusega⁽³⁶⁾. Selleks võib riigi kohus küsida järelevalveametilt, kas viimane on alustanud menetlust samade kokkulepete, otsuste või tegevuste suhtes⁽³⁷⁾ ja juhul, kui see nii on, küsida ka kõnealuse asja menetluse käigu ja otsuse tõenäosuse kohta⁽³⁸⁾. Õiguskindluse kaalutlusel võib riigi kohus kaaluda vajadusel oma menetluse peatamist ajani, mil järelevalveamet on otsuseni jõudnud⁽³⁹⁾. Järelevalveamet omalt poolt üritab eelisjärjekorras arutada neid asju, mille suhtes ta on otsustanud algatada menetluse järelevalve- ja kohtulepingu III peatüki (edaspidi "III peatükk") artikli 2 lõike 1 tähenduses ja mille suhtes on riigisisene menetlus peatatud, eriti juhul, kui sellest sõltub tsiviilasja tulemus. Kui riigi kohtul ei ole põhjust kahelda järelevalveametis arutlusel olevas otsuses või kui sarnases küsimuses on järelevalveamet juba otsuse vastu võtnud, võib riigi kohus siiski teha otsuse menetletavas asjas kooskõlas kõnealuse menetletava või varasema otsusega, ilma et oleks vaja küsida järelevalveametilt eespool nimetatud teavet või oodata järelevalveameti otsust.
13. Kui järelevalveamet on vastu võtnud otsuse asjas, mida arutatakse riigi kohtus, ei tohi viimane võtta vastu otsust, mis oleks vastuolus järelevalveameti otsusega. Järelevalveameti otsuste siduv mõju ei piira loomulikult EMP õiguse tõlgendamist EFTA kohtu poolt. Seetõttu, kui riigi kohus kahtleb järelevalveameti otsuse õiguspärasuses, ei saa kohus vältida kõnealuse otsuse siduvust ilma EFTA kohtu vastupidise otsuseta⁽⁴⁰⁾. Sellest tulenevalt peab riigi kohus, kui ta otsustab vastu võtta järelevalveameti otsusega vastuoleva otsuse, esitama EFTA kohtule eelotsusetaotluse (järelevalve- ja kohtulepingu artikkel 34). Sellisel juhul otsustab EFTA kohus, kas järelevalveameti otsus on kooskõlas EMP õigusega. Siiski, kui järelevalveameti otsus vaidlustatakse EFTA kohtus vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu artiklile 36 ja riigi kohtu vaidluse tulemus sõltub järelevalveameti otsuse kehtivusest, peaks riigi kohus peatama oma menetluse kuni EFTA kohtu kõnealuse kohtuasja lõpliku lahendini tühistamisasjas välja arvatud juhul, kui riigi kohus on kohtuasja asjaolude põhjal arvamusele, et EFTA kohtusse pöördumine järelevalveameti otsuse kehtivuse küsimuses eelotsuse saamiseks on põhjendatud (järelevalve- ja kohtulepingu artikkel 34)⁽⁴¹⁾.
14. Kui riigi kohus on oma menetluse peatanud, oodates järelevalveameti otsust (käesoleva teatise punktis 12 kirjeldatud olukord) või oodates EFTA kohtu lõplikku otsust tühistamisasjas või eelotsusemenetluses (punktis 13 kirjeldatud olukord), on riigi kohus kohustatud uurima, kas poolte huvide kaitseks on vaja võtta ajutisi meetmeid⁽⁴²⁾.

III. EFTA JÄRELEVALVEAMETI JA RIIGI KOHTUTE VAHELINE KOOSTÖÖ

15. EMP lepingu ning järelevalve- ja kohtulepingu põhitekstis ei nähta otseselt ette koostööd riigi kohtute ja EFTA järelevalveameti vahel, välja arvatud järelevalve- ja kohtulepingu artikli 34 kohane koostöömehhanism riigi kohtute ja EFTA kohtu vahel. Vaatamata sellele on EMP lepingu artiklis 3 (mis on kirjutatud EÜ asutamislepingu artikli 10 alusel ja suures osas seda ka jälgendab) sätestatud osalisriikide kohustus võtta kõik asjaomased meetmed, et hõlbustada EMP lepingust tulenevate kohustuste täitmist. Ühenduse kohtud leidsid, et EÜ asutamislepingu artikkel 10 kohustab Euroopa institutsioone ja liikmesriike tegema vastastikku lojaalselt koostööd, et saavutada EÜ asutamislepingu eesmäärke. Seega

⁽³⁶⁾ II peatüki artikli 16 lõige 1.

⁽³⁷⁾ Järelevalveamet algatab menetluse eesmärgiga võtta vastu II peatüki artiklitele 7–10 vastav otsus (vt III peatüki artikli 2 lõiget 2). Vastavalt Euroopa Kohtule viitab menetluse algatamine komisjoni ametlikule toimingule, see tõendab komisjoni kavatsust vastu võtta otsus (otsus kohtuasjas 48/72: Brasserie de Haecht, EKL 1973, lk 77, punkt 16).

⁽³⁸⁾ Otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 53, ja otsus liidetud kohtuasjades C-319/93, C-40/94 ja C-224/94: Dijkstra, EKL 1995, lk I-4471, punkt 34. Vt lisaks kõnealuse küsimuse kohta käesoleva teatise punkti 21.

⁽³⁹⁾ Vt II peatüki artikli 16 lõiget 1 ja otsust kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 47, ja otsust kohtuasjas C-344/98: Masterfoods, EKL 2000, lk I-11369, punkt 51.

⁽⁴⁰⁾ Otsus kohtuasjas 314/85: Foto-Frost, EKL 1987, lk 4199, punktid 12–20.

⁽⁴¹⁾ Vt II peatüki artikli 16 lõiget 1 ja otsust kohtuasjas C-344/98: Masterfoods, EKL 2000, lk I-11369, punktid 52–59.

⁽⁴²⁾ Otsus kohtuasjas C-344/98: Masterfoods, EKL 2000, lk I-11369, punkt 58.

tähendab asutamislepingu artikkel 10, et komisjon peab abistama riigi kohtuid, kui need kohaldavad ühenduse õigust⁽⁴³⁾. Järelevalveamet on arvamusel, et tal on samasugune kohustus teha EFTA riikide kohtutega lojaalselt koostööd vastavalt EMP lepingu artiklile 3 ning järelevalve- ja kohtulepingu artiklile 2. Samamoodi võivad riigi kohtud olla kohustatud abistama järelevalveametit selle ülesannete täitmisel⁽⁴⁴⁾.

16. On samuti sobilik meeles pidada koostööd riigi kohtute ja riigi ametiasutuste, eriti konkurentsiasutuste vahel EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel. Kuigi koostööd kõnealuste riigi ametiasutuste vahel reguleerivad eelkõige riigi eeskirjad, sätestatakse II peatüki artikli 15 lõikes 3, et riigi konkurentsiasutustel on võimalus esitada oma EFTA riigi kohtutele märkusi. Käesoleva teatise punktid 31 ja 33–35 kohaldatakse *mutatis mutandis* kõnealuste märkuste esitamise suhtes.

A. EFTA JÄRELEVALVEAMET KUI AMICUS CURIAE

17. Selleks et abistada riigi kohtuid EMP konkurentsieeskirjade kohaldamisel, on EFTA järelevalveamet kohustatud abistama riigi kohust juhul, kui viimane peab sellist abi vajalikuks otsuse tegemisel konkreetse juhtumi puhul. II peatüki artikkel 15 viitab kõnealuse abi kõige tavalisematele liikidele: teabe edastamine (punktid 21 kuni 26) ja järelevalveameti arvamused (punktid 27 kuni 30), mõlemad riigi kohtu taotlusel, ning järelevalveameti võimalus esitada märkusi (punktid 31 kuni 35). Et kõnealused abiliigid on II peatükis sätestatud, ei või neid EFTA riigi õigusaktidega piirata. Kuid sellise otstarbega ja kõnealuse abi hõlbustamiseks vajaliku ulatusega EMP menetluseeskirjade puudumisel peavad EFTA riigid vastu võtma sobivaid menetluseeskirju selleks, et võimaldada nii riigi kohtutel kui ka järelevalveametil täielikult kasutada II peatüki pakutud võimalusi⁽⁴⁵⁾.

18. Riigi kohus võib oma kirjaliku abi taotluse saata järgmisel postiaadressil:

EFTA Surveillance Authority
rue Belliard 35
B-1040 Brussels

või saata selle elektrooniliselt aadressil

registry@eftasurv.int

19. Tuleb meeles pidada, et hoolimata sellest, millises vormis hakatakse tegema koostööd riigi kohtutega, arvestab EFTA järelevalveamet riigi kohtute sõltumatust. Selle tulemusena ei ole järelevalveameti pakutav abi riigi kohtule siduv. Järelevalveamet peab ka tagama, et ta arvestab ametisaladuse kohustust ning kaitseb oma tegevust ja sõltumatust⁽⁴⁶⁾. EMP lepingu artiklis 3 ning järelevalve- ja kohtulepingu artiklis 2 sätestatud kohustuste täitmisel ja riigi kohtute abistamisel EMP konkurentsieeskirjade kohaldamisel on järelevalveameti abi andmisel kohustatud jääma neutraalseks ja objektiivseks. Järelevalveameti abi riigi kohtutele on üks osa kohustusest kaitsta avalikku huvi. Seetõttu ei ole järelevalveametil kavas kaitsta riigi kohtus menetletava asja poolte erahuve. Selle tulemusena ei kuula järelevalveamet riigi kohtule abi andes ära kohtuasja pooli. Juhul kui järelevalveametiga on ühendust võtnud kohtus menetletava asja pool kohtus tõstatatud küsimustes, teavitab järelevalveamet sellest riigi kohut olenevata sellest, kas ühendust võeti enne või pärast riigi kohtu koostöö taotlust.

⁽⁴³⁾ Otsus kohtuasjas C-2/88: Imm Zwartveld, EKL 1990, lk I-3365, punktid 16–22, ja otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 53.

⁽⁴⁴⁾ Otsus kohtuasjas C-94/00: Roquette Frères, EKL 2002, lk 9011, punkt 31.

⁽⁴⁵⁾ Kõnealuste riigi menetluseeskirjade vastavuse kohta EMP õiguse üldpõhimõtetele, vt käesoleva teatise punkte 9 ja 10.

⁽⁴⁶⁾ Nende kohustuste kohta vt nt käesoleva teatise punkte 23–26.

20. Vastavalt käesolevale teatisele avaldab EFTA järelevalveamet kokkuvõtte koostöö kohta riigi kohtutega oma aastaaruandes. Järelevalveamet võib oma arvamused ja märkused teha kättesaadavaks ka oma veebisaidil.

1. EFTA järelevalveameti kohustus edastada riigi kohtutele teavet

21. EFTA järelevalveameti kohustus abistada riigi kohtuid EMP konkurentsieskirjade kohaldamisel kajastub peamiselt järelevalveameti kohustuses edastada riigi kohtutele oma valduses olev teave. Riigi kohus võib näiteks küsida järelevalveameti valduses olevaid dokumente või menetlusealast teavet, mis võimaldaks kohtul kindlaks teha, kas konkreetne kohtuasi on järelevalveametis arutlusel, kas järelevalveamet on algatanud menetluse kohtuasja suhtes või kas järelevalveamet on kohtuasjas juba seisukoha võtnud. Riigi kohus võib järelevalveametilt ka küsida, millal võidakse võtta vastu otsus, et kindlaks teha menetluse võimaliku peatamise tingimused või vajadus võtta ajutisi meetmeid ⁽⁴⁷⁾.
22. Selleks et tagada tõhus koostöö riigi kohtutega, üritab EFTA järelevalveamet esitada riigi kohtule taotletud teabe ühe kuu jooksul taotluse saamise kuupäevast. Juhul kui järelevalveamet peab taotlema riigi kohtult täiendavat selgitust kõnealuse taotluse kohta või kui järelevalveamet peab konsulteerima nendega, keda teabe edastamine otseselt mõjutab, loetakse perioodi alguseks päeva, mil järelevalveameti jõuab vajalik teave.
23. Teabe edastamisel riigi kohtutele peab EFTA järelevalveamet kinni pidama EMP lepingu artikliga 122 ning järelevalve- ja kohtulepingu artikliga 14 füüsilistele ja juriidilistele isikutele antud tagatistest ⁽⁴⁸⁾. Järelevalve- ja kohtulepingu artikkel 14 keelab järelevalveameti liikmetel, ametnikel ja muudel teenistujatel avaldada ametisaladuse hoidmise kohustuse alla kuuluvat teavet. EMP lepingu artikkel 122 keelab osalisriikide esindajatel, delegaatidel ja asjatundjatel, samuti ametnikel ja muudel teenistujatel ka pärast ametikohustuste lõppemist avaldada ametisaladuse hoidmise kohustuse alla kuuluvat teavet, iseäranis teavet, mis puudutab majandustegevuses osalejaid, nende ärisuhteid või nende kulutuste komponente. Kõnealune kohustus on sätestatud ka II peatüki artiklis 28. Ametisaladuse alla kuuluv teave võib olla nii salajane teave kui ka ärisaladus. Ärisaladus on teave, mille edastamine isikule, kes ei ole kõnealust teavet andud, lisaks üldsusele avalikuks tegemisele, võib tõsiselt kahjustada teavet andud isikut ⁽⁴⁹⁾.
24. EMP lepingu artiklite 3 ja 122 ning järelevalve- ja kohtulepingu artikli 14 koos lugemine ei tähenda, et EFTA järelevalveametil on täielikult keelatud edastada riiklikele kohtutele teavet, mis kuulub ametisaladuse hoidmise kohustuse alla. Ühenduse kohtute praktika kinnitab komisjoni lojaalse koostöö kohustust ja samal moel on järelevalveamet arvamusel, et lojaalse koostöö kohustus kohustab järelevalveameti edastama riigi kohtutele igasugust teavet, mida viimane on taotlenud, sealhulgas ametisaladuse alla kuuluvat teavet. Siiski ei tohi järelevalveamet riigi kohtutele koostöövõimalust pakkudes mingil tingimusel kahjustada EMP lepingu artikliga 122 ja järelevalve- ja kohtulepingu artikliga 14 sätestatud tagatist.
25. Selle tulemusena tuleb EFTA järelevalveamet enne ametisaladuse hoidmise kohustuse alla kuuluva teabe edastamist riigi kohtutele meelde kohtu kohustust vastavalt EMP õigusele kinni pidada EMP lepingu artiklis 122 ning järelevalve- ja kohtulepingu artiklis 14 füüsilistele või juriidilistele isikutele antud õigusest ja küsib kohtult, kas viimane saab ja kavatseb tagada salajase teabe ja ärisaladuse kaitse. Kui riigi kohus ei saa kõnealust tagatist anda, ei edasta järelevalveamet riigi kohtule ametisaladuse hoidmise kohustuse alla kuuluvat teavet ⁽⁵⁰⁾. Ainult juhul, kui riigi kohus on andud tagatise kaitsta salajast teavet ja ärisaladusi, edastab järelevalveamet taotletud teabe ning märgib, milline osa teabest kuulub ametisaladuse alla ja milline mitte, ning mida võib seetõttu avalikustada.

⁽⁴⁷⁾ Otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 53, ja otsus liidetud kohtuasjades C-319/93, C-40/94 ja C-224/94: Dijkstra, EKL 1995, lk I-4471, punkt 34.

⁽⁴⁸⁾ Otsus kohtuasjas C-234/89: Delimitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 53.

⁽⁴⁹⁾ Otsus kohtuasjas T-353/94: Postbank, EKL 1996, lk II-921, punktid 86 ja 87, ja otsus kohtuasjas 147/83: Adams, EKL 1985, lk 3539, punkt 34.

⁽⁵⁰⁾ Otsus kohtuasjas C-2/88: Zwartveld, EKL 1990, lk I-4405, punktid 10 ja 11, ja otsus kohtuasjas T-353/94: Postbank, EKL 1996, lk II-921, punkt 93.

26. EFTA järelevalveameti teabe avaldamisel riigi kohtutele on veel teisi erandeid. Järelevalveamet võib keelduda riigi kohtutele teabe edastamisest kaalukatel põhjustel, mis on seotud EMP huvide kaitsmisega, või selleks, et vältida EMP toimimisse ja sõltumatusesse sekkumist ja eriti talle usaldatud ülesannete täitmise ohustamist⁽⁵¹⁾. Seetõttu ei edasta järelevalveamet riigi kohtutele leebema kohtlemise taotleja vabatahtlikult esitatud teavet ilma taotleja nõusolekuta.

2. Arvamuse taotlus EMP konkurentsieeskirjade kohaldamise kohta

27. Kui riigi kohtult taotletakse menetletavas kohtuasjas EMP konkurentsieeskirjade kohaldamist, võib kohus kõigepealt juhiseid leida EFTA kohtu praktikast, EMP õigusest, EFTA järelevalveameti otsustest, teatistest ja suunistest, mis käsitlevad EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamist⁽⁵²⁾, ning ka ühenduse kohtute asjaomasest kohtupraktikast ja komisjoni asjaomastest otsustest, mis käsitlevad EMP õiguse kohaldamist, ja vastavast ühenduse õigusest. Juhul kui kõnealustest vahenditest ei saa piisavalt abi, võib riigi kohus EMP konkurentsieeskirjade kohaldamise küsimustes taotleda järelevalveameti arvamust. Riigi kohtud võivad taotleda järelevalveameti arvamust majandus-, fakti- ja õigusküsimustes⁽⁵³⁾. Viimane väide ei piira loomulikult riigi kohtu võimalust või kohustust taotleda EFTA kohtu eelotsust EMP õiguse tõlgendamise või kehtivuse kohta kooskõlas järelevalve- ja kohtulepingu artikliga 34.
28. Selleks, et komisjon saaks anda riigi kohtule kasuliku arvamuse, võib komisjon riigi kohtult taotleda täiendavat teavet⁽⁵⁴⁾. Selleks et tagada tõhus koostöö riigi kohtutega, püüab järelevalveamet esitada riigi kohtule taotletud arvamuse nelja kuu jooksul taotluse saamise kuupäevast. Kui järelevalveamet on taotlenud riigi kohtult täiendavat teavet selleks, et sõnastada oma arvamuse, loetakse perioodi alguseks päeva, mil järelevalveametini jõuab kõnealune täiendav teave.
29. Oma arvamuses riigi kohtule piirdub EFTA järelevalveamet palutud faktilise teabe või majandusliku või õigusliku selgitusega ega anna hinnangut riigi kohtus arutlusel olevale kohtuasjale. Lisaks sellele ei ole järelevalveameti arvamuse siduv.
30. Kooskõlas käesoleva teatise punktiga 19 ei kuulu EFTA järelevalveamet pooli ära enne riigi kohtule saadetava arvamuse sõnastamist. Riigi kohus peab käsitlema järelevalveameti arvamust kooskõlas asjaomaste riigi menetluseeskirjadega, mis peavad arvestama EMP õiguse üldpõhimõtteid.

3. Riigi kohtule EFTA järelevalveameti märkuste esitamine

31. Vastavalt II peatüki artikli 15 lõikele 3 võivad riiklikud konkurentsiasutused ja EFTA järelevalveamet esitada EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisega seotud märkusi riigi kohtule, kellelt on taotletud kõnealuste sätete kohaldamist. II peatükis eristatakse kirjalikke märkusi, mida riigi konkurentsiasutused ja järelevalveamet võivad esitada omal algatusel, ja suulisi märkusi, mida on võimalik esitada ainult riigi kohtu loal⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Otsus kohtuasjas C-2/88: Zwartveld, EKL 1990, lk I-4405, punktid 10 ja 11, otsus kohtuasjas C-275/2002: Firs ja Frantex, EKL 2002, lk I-10943, punkt 49, ja otsus kohtuasjas T-353/94: Postbank, EKL 1996, lk II -921, punkt 93.

⁽⁵²⁾ Vt käesoleva teatise punkti 8.

⁽⁵³⁾ Otsus kohtuasjas C-234/89: Delmitis, EKL 1991, lk I-935, punkt 53, ja otsus liidetud kohtuasjades C-319/93, C-40/94 ja C-224/94: Dijkstra, EKL 1995, lk I-4471, punkt 34.

⁽⁵⁴⁾ Võrdle otsust kohtuasjas 96/81: komisjon v. Madalmaad, EKL 1982, lk 1791, punkt 7, ja otsust kohtuasjas 272/86: komisjon v. Kreeka, EKL 1988, lk 4875, punkt 30.

⁽⁵⁵⁾ Vastavalt II peatüki artikli 15 lõikele 4 ei piira see liikmesriigi konkurentsiasutustele selle liikmesriigi õigusaktidega antud laialdasemat õigust esitada kohtutele märkusi.

32. II peatükis täpsustakse, et EFTA järelevalveamet esitab märkusi ainult juhul, kui EMP lepingu artiklite 53 ja 54 ühtne kohaldamine seda nõuab. Selle eesmärgil märkusi esitades piirdub järelevalveamet ainult majandusliku ja õigusliku analüüsiga riigi kohtus arutlusel oleva juhtumi asjaolude kohta.
33. Selleks et võimaldada EFTA järelevalveametil esitada kasulikke märkusi, võidakse riigi kohtult taotleda järelevalveametile kõnealuse kohtuasja hindamiseks vajalike dokumentide koopiate edastamist või sellise edastamise tagamist. Kooskõlas II peatüki artikli 15 lõike 3 teise taandega kasutab EFTA järelevalveamet kõnealuseid dokumente ainult oma märkuste ettevalmistamiseks ⁽⁵⁶⁾.
34. Et II peatükis ei ole sätestatud märkuste esitamise menetluslike reegleid, määratakse kõnealused reeglid kindlaks EFTA riikide menetluseeskirjade ja –tavaga. Juhul kui EFTA riik ei ole veel kindlaks määranud asjaomast menetlusraamistikku, otsustab riigi kohus, millised menetluseeskirjad on kohased märkuste esitamiseks kohtus menetletavas asjas.
35. Menetlusraamistik peaks arvestama käesoleva teatise punktis 10 sätestatud põhimõtteid. See tähendab muu hulgas, et menetlusraamistik märkuste esitamiseks seoses EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisega
- (a) peab olema kooskõlas EMP õiguse üldpõhimõtetega, eriti kohtuasjaga seotud poolte põhiõigustega;
 - (b) ei tohi muuta märkuste esitamist üleliia raskeks või peaaegu võimatuks (tõhususe põhimõte) ⁽⁵⁷⁾ ning
 - (c) ei tohi muuta kõnealuste märkuste esitamise keerulisemaks kui märkuste esitamine sellistes kohtumenetlustes, kus kohaldatakse samaväärset riigi õigust (samaväärsuse põhimõte).

B. RIIGI KOHTUD ABISTAVAD EFTA JÄRELEVALVEAMETIT EMP KONKURENTSIEESKIRJADE JÕUSTAMISEL

36. Kuna lojaalse koostöö kohustus tähendab ka seda, et EFTA riikide ametiasutused abistavad EFTA järelevalveametit EMP lepingu eesmärkide saavutamisel ⁽⁵⁸⁾, sätestatakse II peatükis kõnealuse abi kolm liiki: 1) hindamiseks vajalike dokumentide edastamine kohtuasjas, mille kohta järelevalveamet soovib märkusi esitada (vt punkt 33), 2) EMP lepingu artikleid 53 ja 54 kohaldavate kohtuotsuste edastamine ja 3) riigi kohtute roll järelevalveameti kontrollides

1. EMP lepingu artikleid 53 ja 54 kohaldavate kohtute otsuste edastamine

37. Vastavalt II peatüki artikli 15 lõikele 2 saadavad EFTA riigid EFTA järelevalveametile viivitamata pärast pooltele teatamist koopia EMP lepingu artikleid 53 ja 54 kohaldava riigi kohtu kirjalikust otsusest. Riigi kohtute selliste otsuste, milles kohaldatakse EMP lepingu artikleid 53 või 54, ja sellest tuleneva teabe edastamine riigi kohtu menetluse kohta võimaldab järelevalveametil eelkõige saada õigeaegset teavet kohtuasjadest, mille kohta järelevalveametil oleks sobilik esitada märkusi juhul, kui üks pooltest kohtuotsuse edasi kaebab.

2. Riigi kohtute roll EFTA järelevalveameti kontrollides

38. Riigi kohtud võivad osaleda EFTA järelevalveameti teostatavates ettevõtjate ja ettevõtjate ühenduste kontrollides. Riigi kohtute roll oleneb sellest, kas kontrolle viiakse läbi ärruumes või väljaspool ärruume.

⁽⁵⁶⁾ Vt ka II peatüki artikli 28 lõiget 2, mille kohaselt ei tohi EFTA järelevalveamet avaldada saadud teavet, mis kuulub ametisaladuse hoidmise kohustuse alla.

⁽⁵⁷⁾ Otsus liidetud kohtuasjades 46/87 ja 227/88: Hoechst, EKL 1989, lk 2859, 33. Vt ka II peatüki artikli 15 lõiget 3.

⁽⁵⁸⁾ Otsus kohtuasjas 90/88: komisjon v. Itaalia, EKL 1991, lk 6011, 15.

39. Seoses kontrolli teostamisega väljaspool äriruume võib vastavalt riigi õigusele vaha minna riigi kohtu luba selle kohta, et riigi õiguskaitseorgan võib EFTA järelevalveameti asjaomase ettevõtja vastuseisu korral abistada. Sellist luba võib taotleda ka ettevaatusabinõuna. Taotlust arutades on riigi kohtul õigus kontrollida, kas järelevalveameti kontrollialane otsus on autentne ja kas sunnimeetmed ei ole meelevaldsed ega liigsed kõnealuse kontrolli objekti arvestades. Sunnimeetmete proportsionaalsuse kontrollimiseks võib riigi kohus paluda järelevalveametilt otse või riigi konkurentsiasutuse kaudu üksikasjalikke selgitusi eelkõige põhjuste kohta, mille alusel järelevalveamet kahtlustab EMP lepingu artiklite 53 ja 54 rikkumist, ja ka kahtlustatava rikkumise tõsiduse ning asjaomase ettevõtja osalemise kohta ⁽⁵⁹⁾.
40. Väljaspool äriruume toimuva kontrolli puhul nõutakse II peatükiga riigi kohtu luba enne, kui võib EFTA järelevalveameti sellekohase otsuse täide viia. Sellisel juhul kontrollib riigi kohus järelevalveameti otsuse autentsust ning seda, et kavandatud sunnimeetmed ei oleks meelevaldsed ega liigsed, võttes eelkõige arvesse kahtlustatava rikkumise tõsidust, otsitud tõendusmaterjalide tähtsust, asjaomase ettevõtja osalemist ning tõenäosust, et kontrolli sisuga seotud raamatupidamis- ja äridokumente hoitakse ruumides, millega seoses luba taotletakse. Riigi kohus võib otse või riigi konkurentsiasutuse kaudu paluda järelevalveametilt üksikasjalikku selgitust kõnealuste elementide kohta, mida on vaha kavandatud sunnimeetmete proportsionaalsuse kontrollimiseks ⁽⁶⁰⁾.
41. Punktides 39 ja 40 kirjeldatud juhtude korral ei või riigi kohus küsimärgi alla seada EFTA järelevalveameti otsuse seaduslikkust või kontrollimise vajalikkust ega nõuda, et talle esitataks järelevalveameti toimikus olev teave ⁽⁶¹⁾. Lisaks sellele peab riigi kohus vastavalt lojaalse koostöö nõudele oma otsuse vastu võtma mõistliku aja jooksul, mis võimaldaks järelevalveametil tõhusalt läbi viia oma kontroll ⁽⁶²⁾.

IV. LÕPPSÄTTED

42. Käesolev teatis on välja antud selleks, et aidata riigi kohtutel kohaldada EMP lepingu artikleid 53 ja 54. Teatis ei ole riigi kohtutele siduv ega mõjuta EFTA riikide ja füüsiliste või juriidiliste isikute õigusi ja kohustusi vastavalt EMP õigusele.
43. Käesolev teatis asendab 1995. aasta teatise riigi kohtute ja EFTA järelevalveameti vahelise koostöö kohta EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ II peatüki artikli 20 lõiked 6 — 8 ning otsus kohtuasjas C-94/00: Roquette Frères, EKL 2002, lk 9011.

⁽⁶⁰⁾ II peatüki artikli 21 lõige 3.

⁽⁶¹⁾ Otsus kohtuasjas C-94/00: Roquette Frères, EKL 2002, lk 9011, punktid 39 ja 62–66

⁽⁶²⁾ Vt ka *ibidem* 91 ja 92.

⁽⁶³⁾ EÜT C 112, 4.5.1995, lk 7.

LISA

ÕIGUSAKTID, MIS VASTAVAD ÜHENDUSE GRUPIERANDI MÄÄRUSTELE, MILLELE VIIDATAKSE EMP LEPINGU XIV LISAS JA EFTA JÄRELEVALVEAMETI SELETUSKIRJADES

Nimekiri on avaldatud ja seda uuendatakse EFTA järelevalveameti veebisaidil:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Eeskirjad, mis ei ole sektorile eriomased**1. Üldist laadi teatised**

- Teatis asjakohase turu mõiste kohta EMP konkurentsioiguses (EÜT L 200, 16.7.1998, lk 48 ja EMP kaasanne nr 28, 16.7.1998, lk 3).
- Teatis vähetähtsate kokkulepete kohta, mis ei piira märgatavalt konkurentsi vastavalt EMP lepingu artikli 53 lõikele 1 (vähese tähtsusega abi) (ELT C 67, 20.3.2003, lk 20 ja EMP kaasanne nr 15, 20.3.2003, lk 11).
- Suunised EMP lepingu artiklites 53 ja 54 sätestatud kaubandusmõju kontseptsiooni kohta (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
- EMP lepingu artikli 53 lõike 3 kohaldamise suunised (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
- Teatis koostöö kohta EFTA konkurentsiasutuste võrgustikus. Seni avaldamata.
- Teatis riigi kohtute ja EFTA järelevalveameti vahelise koostöö kohta EMP lepingu artiklite 53 ja 54 kohaldamisel. Seni avaldamata.
- Teatis riigi konkurentsiasutuste ja EFTA järelevalveameti vahelise koostöö kohta EMP lepingu artiklite 53 ja 54 reguleerimisalasse kuuluvates juhtumites. Seni avaldamata.

2. Vertikaalkokkulepped

- Õigusakt, mis vastab komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 2790/1999 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes (EÜT L 336, 29.12.1999, lk 21), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa B peatüki punktis 2 ja mis on asendatud EMP ühiskomitee otsusega nr 18/2000, EÜT L 103, 12.4.2001, lk 36 ja EMP kaasanne nr 20, 12.4.2001, lk 179.
- Suunised vertikaalsete piirangute kohta (EÜT C 122, 23.5.2002, lk 1 ja EMP kaasanne nr 26, 23.5.2002, lk 7).

3. Horisontaalsed koostöölepingud

- Õigusakt, mis vastab komisjoni 29. novembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2658/2000 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta spetsialiseerumiskokkuleppe liikide suhtes (EÜT L 304, 5.12.2000, lk 3), millele viidatakse EMP lepingu IX lisa D peatüki punktis 6 ja mis on asendatud EMP ühiskomitee otsusega nr 113/2000, EÜT L 52, 22.2.2001, lk 38 ja EMP kaasanne nr 9, 22.2.2001, lk 5.
- Õigusakt, mis vastab komisjoni 29. novembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2659/2000 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teadus- ja arenduskokkulepete liikide suhtes (EÜT L 304, 5.12.2000, lk 7), millele viidatakse EMP lepingu IX lisa D peatüki punktis 7 ja mis on asendatud EMP ühiskomitee otsusega nr 113/2000, EÜT L 52, 22.2.2001, lk 38 ja EMP kaasanne nr 9, 22.2.2001, lk 5.
- Suunised EMP lepingu artikli 53 kohaldamise kohta horisontaalsete koostöölepingute suhtes (EÜT C 266, 31.10.2002, lk 1 ja EMP kaasanne nr 55, 31.10.2002, lk 1).

4. Tehnoloogiasirde litsentsilepingud

- Õigusakt, mis vastab komisjoni 27. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 772/2004 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta tehnoloogiasirde lepingu liikide suhtes (ELT L 123, 27.4.2004, lk 11), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa C peatüki punktis 5 (lisatud EMP ühiskomitee otsusega nr 42/2000, seni avaldamata).

B. Sektorile eriomased eeskirjad**1. Kindlustus**

- Õigusakt, mis vastab komisjoni 27. veebruari 2003. aasta määrusele (EÜ) nr 358/2003 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuste suhtes kindlustussektoris (ELT L 53, 28.2.2003, lk 8), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa J peatüki punktis 15b (lisatud EMP ühiskomitee otsusega nr 82/2000, EÜT L 257, 9.10.2003, lk 37 ja EMP kaasanne nr 51, 9.10.03, lk 24).

2. Mootorsõidukid

- Õigusakt, mis vastab komisjoni 31. juuli 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 1400/2002 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes mootorsõidukisektoris (EÜT L 203, 1.8.2002, lk 30), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa B peatüki punktis 4b (sisestatud EMP ühiskomitee otsusega nr 136/2000, EÜT L 336, 12.12.2002, lk 38 ja EMP kaasanne nr 61, 12.12.2002, lk 31).

3. Telekommunikatsioon

- Suunised EMP konkurentsieskirjade kohaldamiseks telekommunikatsioonisektoris (EÜT L 153, 18.6.1994, lk 35 ja EMP kaasanne nr 15, 18.6.1994, lk 34).

4. Transport

- Õigusakt, mis vastab määrusele (EMÜ) nr 1617/93 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, mis käsitlevad sõiduplaanide ühist planeerimist ja kooskõlastamist, ühist tegutsemist, regulaarlennuliinide reisijate- ja lastiveotariifidega seotud konsultatsioone ning teeninduste jaotamist lennujaamades (EÜT L 155, 26.6.1993, lk 18), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa G peatüki punktis 11b (lisatud EMP ühiskomitee otsusega nr 7/1994) ja mis on muudetud EMP ühiskomitee otsusega nr 65/1996 (EÜT L 71, 13.3.1997, lk 38 ja EMP kaasanne nr 11, 13.3.1997, lk 41), EMP ühiskomitee otsusega nr 87/1999 (EÜT L 296, 23.11.2000, lk 47 ja EMP kaasanne nr 54, 23.11.2000, lk 268 (Island) ja osa 2, lk 232 (Norra)) ja EMP ühiskomitee otsusega nr 96/2001 (EÜT L 251, 20.9.2001, lk 23 ja EMP kaasanne nr 47, 20.9.2001, lk 10).
- Õigusakt, mis vastab 19. aprilli 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 823/2000 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta liinilaevandusettevõtjate teatavat liiki kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse suhtes (konsortsiumid) (EÜT L 100, 20.4.2000, lk 24), millele viidatakse EMP lepingu XIV lisa G peatüki punktis 11c (lisatud EMP ühiskomitee otsusega nr 12/1996, EÜT L 124, 23.5.1996, lk 13 ja EMP kaasanne nr 22, 23.5.1996, lk 54, ja mis on asendatud EMP ühiskomitee otsusega nr 49/2000, EÜT L 237, 21.9.2000, lk 60 ja EMP kaasanne nr 42, 21.9.2000, lk 3).

**Norra ametiasutuste teatis regionaalselt diferentseeritud sotsiaalkindlustusmaksete kohta
EFTA järelevalveamet otsustas mitte esitada vastuväiteid teavitatud meetme suhtes**

(2006/C 305/11)

Vastuvõtmise kuupäev: 19. juuli 2006

EFTA riik: Norra

Juhtumi nr: 59280

Nimetus: Regionaalselt diferentseeritud sotsiaalkindlustusmaksed

Eesmärk: Vähendada või vältida elanikkonna lahkumist Norra kõige hõredamini asustatud aladelt tööhõive stimuleerimise kaudu neis piirkondades.

Õiguslik alus: Article 1 of the yearly Resolution of the Parliament on rates for social security contributions etc, and Section 23-2 of Act No 19 of 28 February 1997 relating to the National Insurance Scheme (*Folketrygdloven*)

Eelarve: Ligikaudu 8,5 miljonit NOK (umbes 1 miljard EUR) aastas.

Kestus: 1. jaanuar 2007 kuni 31. detsember 2013.

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Künniste väärtused riigihangete valdkonnas

(2006/C 305/12)

Künnised, mis on kohaldatavad vastavalt EMP lepingu XVI lisa punktis 2 osutatud aktile ⁽¹⁾ (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ, muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2083/2005) ja EMP lepingu XVI lisa punktis 4 osutatud aktile ⁽²⁾ (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2083/2005), on järgmised

Euro	Islandi kroonid	Šveitsi frangid (Liechtenstein)	Norra kroonid
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Muudetud EMP ühiskomitee 2. juuni 2006. aasta otsustega nr 68/2006 ja 69/2006, millega muudetakse EMP lepingu XVI lisa (Hanked).

⁽²⁾ Idem.

EFTA järelevalveameti teatis, mitteametlike suuniste kohta seoses EMP lepingu artiklit 53 ja 54 käsitlevate uute küsimustega, mis on üles kerkinud üksikjuhtumites (suuniskirjad)

(2006/C 305/13)

- A. Käesolev teatis on avaldatud vastavalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingule (edaspidi "EMP leping") ning EFTA riikide vahelisele järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitlevale lepingule (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping").
- B. Euroopa Komisjon (edaspidi "komisjon") on avaldanud "Komisjoni teatise mitteametlike suuniste kohta seoses Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 81 ja 82 käsitlevate uute küsimustega, mis on üles kerkinud üksikjuhtumites (suuniskirjad)"⁽¹⁾. Kõnealune mittesiduv õigusakt sisaldab põhimõtteid ja eeskirju, mida komisjon konkurentsi valdkonnas järgib. Selles selgitatakse ka, kuidas komisjon kavatseb pakkuda ettevõtjatele mitteametlikke suuniseid.
- C. EFTA järelevalveamet leiab, et eespool nimetatud õigusakt on EMPs kohaldatav. Võrdsete konkurent-sitingimuste säilitamiseks ja EMP konkrentsieeskirjade ühtse kohaldamise tagamiseks kogu Euroopa Majanduspiirkonnas võttis järelevalveamet vastu käesoleva teatise talle järelevalve- ja kohtulepingu artikli 5 lõike 2 punktiga b antud volituste alusel. Amet kavatseb asjaomaste EMP eeskirjade kohaldamisel konkreet-setel juhtumitel järgida käesolevas teatises sätestatud põhimõtteid ja eeskirju⁽²⁾.
- D. Käesoleva teatise eesmärk on eelkõige selgitada, kuidas EFTA järelevalveamet kavatseb pakkuda konkreetsete juhtumite puhul mitteametlikke suuniseid EMP lepingu artikli 53 ja 54 kohaldamise kohta.
- E. Käesolevat teatist kohaldatakse juhtumite suhtes, kus EFTA järelevalveamet on EMP lepingu artikli 56 kohaselt pädev järelevalveasutus.

I. JÄRELEVALVE- JA KOHTULEPINGU 4. PROTOKOLLI I OSA II PEATÜKK

1. Järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 4 I osa II peatükis⁽³⁾ (edaspidi "II peatükk") sätestatakse EMP lepingu artikli 53 ja 54 uus jõustamissüsteem EFTA samba raames. Määruse põhieesmärk on konkurent-sieeskirjade tõhus rakendamine, kuid sellega luuakse ka õiguskindlus, sest on sätestatud, et artikli 53 lõike 1 reguleerimisalasse kuuluvad, kuid artikli 53 lõike 3 tingimustele vastavad kokkulepped⁽⁴⁾, on kehtivad ning täielikult jõustatavad algusest peale ilma konkrentsiasutuse eelneva otsuseta (II peatüki artikkel 1).
2. Ehkki II peatükiga kehtestatakse süsteem, kus EFTA järelevalveamet, EFTA riikide konkrentsiasutused ja EFTA riikide kohtud on pädevad kohaldama artiklit 53 ja 54 tervikuna, vähendab see ebahütlase kohaldamise ohtu arvukate meetmetega, tagades seega äriühingutele õiguskindluse tähtsaima osa, s.o et konkrentsieskirju kohaldatakse ühtlaselt kogu EMP lepinguga kaetud alal.
3. Ettevõtjail on tavaliselt head võimalused oma tegevuse seaduslikkuse hindamiseks, et võimaldada neil teha põhjendatud otsus küsimuses, kas minna kaasa kokkuleppe või tegevusega ning mil viisil. Neil on faktid käepärast ning nende kasutuses on EMP lepingu XIV lisas viidatud ühenduse grupierandite määrustele (edaspidi "grupierandid") vastavate õigusaktide, pretsedendiõiguse ja praktika raamistik, samuti mahukad juhised EFTA järelevalveameti suunistes ja teatistes⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ELT C 101, 27.4.2004, lk 78-80.

⁽²⁾ EMP lepingu artikli 53 ja 54 raamesse jäävate üksikjuhtumite käsitlemise pädevus on jagatud EFTA järelevalveameti ja komisjoni vahel vastavalt EMP lepingu artiklis 56 sätestatud eeskirjadele. Iga konkreetset juhtumit võib käsitleda korraga ainult üks järelevalveasutus.

⁽³⁾ Kui 24. septembri 2004. aasta leping EFTA riikide vahelise järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitleva lepingu protokoll nr 4 muutmise kohta jõustub, kajastab järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 4 II peatükk suurel määral EFTA sambas nõukogu määrust (EÜ) nr 1/2003 (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Käesolevas teatises tähistab mõiste "kokkulepped" kokkuleppeid, ettevõtjate ühenduste otsuseid ja kooskõlastatud tegevusi. Mõiste "tegevused" viitab turgu valitsevate ettevõtjate käitumisele. Mõiste "ettevõtjad" hõlmab ka ettevõtjate ühendusi.

⁽⁵⁾ Enamik viidatud tekstidest on kättesaadavad aadressil <http://www.efasurv.int/fieldsowork/fieldcompetition/> või http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Kõrvuti artikli 53 ja 54 rakenduseeskirjade reformimisega II peatükis ja kehtivate grupieranditega on EFTA järelevalveamet teatiseid ja suuniseid läbi vaadatud, et toetada veelgi ettevõtjate isehindamist. Järelevalveamet on koostanud ka suuniseid artikli 53 lõike 3 kohaldamiseks⁽⁶⁾. See võimaldab ettevõtjail valdaval enamikul juhtudest hinnata oma kokkuleppeid usaldusväärselt artikli 53 suhtes. Lisaks on järelevalveametil tavaks määrata sümboolsetest kõrgemaid trahve⁽⁷⁾ vaid juhtudel, kui kas horisontaal-dokumentides või pretsedendiõiguses ja praktikas on teatav käitumine rikkumiseks tunnustatud.
5. Kui juhtumid tekitavad vaatamata eespool loetletud elementidele oma uudsete ja seni lahendamata küsimustega artikli 53 ja 54 kohaldamise suhtes tõelist ebakindlust, võivad üksikettevõtjad küsida EFTA järelevalveametilt mitteametlikke juhiseid. Kui järelevalveamet peab seda sobivaks ning oma jõustamisprioriteetidele vastavaks, võib ta pakkuda juhiseid uudsetes küsimustes artikli 53 ja/või 54 tõlgendamise kohta kirjalikus avalduses (suuniskirjas). Käesolevas teatise kehtestatakse selle dokumendi üksikasjad.

II. RAAMISTIK SUUNISKIRJADE AVALDAMISE VAJADUSE HINDAMISEKS

6. II peatükiga antakse EFTA järelevalveametile õigus menetleda artikli 53 ja 54 rikkumisi ning määrata trahve⁽⁸⁾. II peatüki üks olulisemaid eesmärke on tagada EMP konkurentsieeskirjade tõhus jõustamine, kaotada senine teatamissüsteem ning võimaldada järelevalveametil keskenduda oma jõustamispoliitikas kõige tõsisematele rikkumistele.
7. Samas kui II peatükk ei piira EFTA järelevalveameti võimalust anda üksikettevõtjatele mitteametlikke juhiseid, nagu on sätestatud käesolevas teatises, ei tohi see võimalus takistada II peatüki peamist eesmärki — tõhusat jõustamist. Seetõttu võib järelevalveamet pakkuda mitteametlikke juhiseid üksikettevõtjatele vaid juhul, kui see ühildub tema jõustamisprioriteetidega.
8. Vastavalt punktile 7 kaalub EFTA järelevalveamet, kui temalt taotletakse suuniskirja, kas on põhjust seda välja anda. Suuniskirja väljaandmine tuleb kõne alla vaid siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - a) Kokkuleppe või tegevuse sisuline hindamine vastavalt EMP lepingu artiklile 53 ja/või 54 tõstatab küsimuse õigusakti kohaldamisest, mille kohta puudub selgitus olemasolevas EMP õigusraamistikus, k.a EFTA kohtu ja ühenduse kohtute pretsedendiõigus, ega avalikkusele kättesaadavates üldistes suunistes, ega otsuste tegemise tavas või EFTA järelevalveameti või komisjoni eelnevates suuniskirjades⁽⁹⁾.
 - b) Juhtumi iseärasuste ja tausta esimesel muljel põhinev hindamine viitab, et uudsete küsimuste selgitamine suuniskirja abil on kasulik arvestades järgnevaid elemente:

— majanduslik tähtsus kokkuleppe või tegevusega seotud kaupade või teenuste tarbija jaoks ja/või

⁽⁶⁾ EFTA järelevalveameti teatis — Suunised EMP lepingu artikli 53 lõike 3 rakendamiseks, seni avaldamata.

⁽⁷⁾ Sümboolsed trahvid määratakse tavaliselt summas 1 000 EUR, vt EFTA järelevalveameti suunised EMP konkurentsieeskirjade kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta, EÜT C 10, 16.1.2003, lk 16 ning EÜT EMP kaasannet nr 3, 16.1.2003, lk 6.

⁽⁸⁾ Vt eriti järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 4 I osa II peatüki artikleid 7-9, 12, 17-24 ja 29.

⁽⁹⁾ EMP lepingu artiklis 6 sätestatakse, et piiramata pretsedendiõiguse arengut tulevikus, tuleb asjaomase lepingu sätteid, tingimusi et need on sisult samased Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja ESTÜ asutamislepingu ning nende lepingute rakendamiseks vastuvõetud õigusaktide vastavate eeskirjadega, nende rakendamisel ja kohaldamisel tõlgendada kooskõlas Euroopa Kohtu asjaomaste otsustega, mis on tehtud enne EMP lepingu allakirjutamist. Järelevalve- ja kohtulepingu artikli 3 lõike 2 kohaselt peavad EFTA järelevalveamet ja EFTA kohus arvestama pärast EMP lepingu allakirjutamist tehtud otsustes paika pandud põhimõtteid. Nagu sätestatakse EMP lepingu artiklis 58 ja selle protokollis nr 23, peavad järelevalveamet ja komisjon tegema kostööd, et muu hulgas edendada EMP lepingu ühtlast rakendamist, kohaldamist ja tõlgendamist. Ehkki komisjoni otsused ja mitteametlikud suuniskirjad ei ole järelevalveametile siduvad, üritab järelevalveamet siiski arvestada komisjoni praktikad.

- kokkuleppe või tegevuse vastavus või võimalik vastavus turul levinud äritavale ja/või
 - tehinguga seotud investeringu ulatus võrreldes asjaomaste äriühingute suurusega ning tehingu seotus struktuurse tegevusega, nagu sellise ühissettevõtte loomine, mis ei täida kõiki iseseisvale ettevõttele omaseid funktsioone.
- c) Suuniskirja on võimalik anda välja esitatud teabe põhjal, s.o täiendavat asjaolude uurimist ei ole vaja.
9. Peale selle ei rahulda EFTA järelevalveamet suuniskirja taotlusi järgmistel juhtudel:
- taotluses esitatud küsimused on samased või sarnased parajasti EFTA kohtus, Euroopa Kohtus või Euroopa esimese astme kohtus arutatavatega;
 - taotluses viidatud kokkulepet või tegevust menetletakse järelevalveametis, EFTA riigi kohtus või EFTA riigi konkurentsiasutuses.
10. EFTA järelevalveamet ei vae hüpoteetilisi küsimusi ega anna välja suuniskirju kokkulepete või tegevuste kohta, milles pooled enam ei osale. Ettevõtjad võivad siiski taotleda järelevalveametilt suuniskirju küsimuste kohta, mis tekivad tulevikus eeldatavast kokkuleppest või tegevusest, s.o enne selle kokkuleppe või tegevuse rakendamist. Sellisel juhul peab tehing olema taotluse arvestamiseks piisavas arengustadiumis.
11. Suuniskirja taotlus ei piira EFTA järelevalveameti õigust algetada vastavalt II peatükile menetlust taotluses esitatud asjaolude suhtes.

III. KUIDAS ESITADA TAOTLUST SUUNISTE SAAMISEKS

12. Ettevõtja(d), kes on astunud või kellel on kavatsus osaleda kokkuleppes või tegevuses, mis võib kuuluda EMP lepingu artikli 53 ja/või 54 reguleerimisalasse, võib/võivad esitada taotluse seoses nimeetatud kokkuleppest või tegevusest tulenevate tõlgendusküsimustega.
13. Suuniskiri tuleks saata aadressil:
- EFTA Surveillance Authority
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Taotlus esitatakse vabas vormis. Taotluses tuleb selgesti esitada järgmised andmed:
- kõigi asjaomaste ettevõtjate andmed ning üks aadress EFTA järelevalveametiga suhtlemiseks;
 - konkreetne küsimus, milles suuniseid soovitakse;
 - täielik ja ammendav teave kõigi oluliste punktide kohta, mis on vajalikud tõstatatud küsimuste põhjendatud hindamiseks, s.h asjaomased dokumendid;
 - üksikasjalik põhjendus vastavalt punkti 8 alapunktile a taotluses esitatud küsimuste uudsuse kohta;
 - kogu muu teave, mis võimaldab taotlust hinnata seoses käesoleva teatise punktides 8–10 esitatud aspektidega, eelkõige koos kinnitusega, et taotluses viidatud kokkulepet või tegevust ei menetleta EFTA riigi kohtus ega EFTA riigi konkurentsiasutuses;
 - kui taotlus sisaldab ärisaladuseks peetavaid osi, siis nende osade selge eristus;
 - mis tahes muu konkreetse juhtumi jaoks oluline teave või dokument.

IV. TAOTLUSE KÄSITLEMINE

15. Põhimõtteliselt hindab EFTA järelevalveamet taotlust esitatud teabe alusel. Vaatamata punkti 8 alapunktile c, võib järelevalveamet kasutada tema käsutuses olevat avalikest allikatest, varasematest menetlustest või mis tahes muust allikast pärinevat teavet ning võib nõuda taotleja(te)lt täiendavat teavet. Taotleja(te) esitatud teabe suhtes kohaldatakse tavalisi ametisaladuse eeskirju.
16. EFTA järelevalveamet võib jagada esitatud teavet komisjoni ja EFTA riikide konkurentsiasutustega ja saada neilt täiendavat teavet. Ta võib arutada taotluse sisu enne suuniskirja väljaandmist komisjoni või EFTA riikide konkurentsiasutustega.
17. Kui suuniskirja ei anta välja, teavitab EFTA järelevalveamet sellest taotlejat/taotlejaid.
18. Ettevõtja võib oma taotluse igal ajal tagasi võtta. Igal juhul jääb suuniste taotlusega esitatud teave EFTA järelevalveametisse ning seda võidakse kasutada edasistes II peatüki kohastes menetlustes (vt punkt 11).

V. SUUNISKIRJAD

19. Suuniskiri sisaldab:
 - selle aluseks olevate asjaolude kokkuvõtlikku kirjeldust;
 - peamist õiguslikku põhjendust, mis on EFTA järelevalveameti arusaamise aluseks taotluses tõstatatud artikliga 53 ja/või 54 seotud uudsetest küsimustest.
20. Suuniskiri võib piirduda taotluses tõstatatud küsimuste osaga. See võib hõlmata peale taotluses kirjeldatud ka muid aspekte.
21. Suuniskirjad avaldatakse EFTA järelevalveameti veebisaidil, võttes arvesse ettevõtjate seaduslikku huvi kaitsta oma ärisaladusi. Enne suuniskirja väljaandmist lepib järelevalveamet taotlejaga kokku avaliku versiooni suhtes.

VI. SUUNISKIRJADE MÕJU

22. Suuniskirjade esmane eesmärk on aidata ettevõtjail viia ise läbi oma kokkulepete ja tegevuste põhjendatud hindamine.
23. Suuniskiri ei tohi sama küsimust EFTA kohtu ega ühenduse kohtute eest ette otsustada.
24. Kui kokkulepe või tegevus moodustab suuniskirja faktilise aluse, ei takista see EFTA järelevalveametil seda sama kokkulepet või tegevust uurida II peatüki kohases menetluses, eriti kui selle kohta peaks laekuma kaebus. Sellisel juhul võtab järelevalveamet arvesse eelnevat suuniskirja, eelkõige vastavalt aluseks olevate asjaolude muutustele, kaebuses tõstatatud mis tahes uutele aspektidele, EFTA kohtu, Euroopa kohtute pretsedendiõiguse arengule või laiematele muutustele järelevalveameti tegevuspõhimõtetes.
25. Suuniskirjad ei ole EFTA järelevalveameti otsused ega seo EFTA riikide konkurentsiasutusi ega kohtuid, kes on pädevad kohaldama artiklit 53 ja 54. Sellegipoolest on EFTA riikide konkurentsiasutustel ja kohtutel õigus arvestada järelevalveameti suuniskirju oma äranägemisel vastavalt juhtumi asjaoludele.

Riigiabi lubamine vastavalt EMP lepingu artiklile 61 ja järelevalve- ja kohtulepingu 3. protokoll I osa artikli 1 lõikele 3

EFTA järelevalveameti otsus mitte esitada vastuväiteid

(2006/C 305/14)

Vastuvõtmise kuupäev: 5. juuli 2006

EFTA riik: Norra

Abi nr: Juhtum 59434

Nimi: Teadus-, arendus- ja uuendustegevuse kava merenduses.

Eesmärk: Kava põhieesmärk on tugevdada konkurentsivõimet ja suurendada merendusvaldkonna lisandväärtust teadus-, arendus- ja uuendustegevuse edendamise teel.

Õiguslik alus: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (riigieelarve, kaubandus- ja tööstusministeerium), 2421. peatükk, 79. jaotis ja Norra uuendustegevust käsitlev missioon 2006. aastaks.

Eelarve/Kestus: Kava eelarve 2006. aastaks on 20 miljonit NOK (ligikaudu 2,6 miljonit EUR). Järgnevate aastate eelarved määratakse kindlaks parlamendi iga-aastaste eelarvemenetluste käigus. Kava kestus on kuus aastat.

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 Norra käibemaksu hüvitise seaduse artikli 3 kohaldamise kohta

(2006/C 305/15)

19. juuni 2006. aasta otsusega nr 225/06/COL, mis on esitatud käesolevale kokkuvõttele järgnevatel lehekülgedel autentses keeles, algatas EFTA järelevalveamet menetluse kooskõlas EFTA riikide lepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikega 2, mis käsitleb järelevalveameti ja kohtu asutamist (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping"). Norra ametiasutustele on sellest teatamiseks saadetud otsuse koopia.

Käesolevaga palub EFTA järelevalveamet EFTA riikidel, ELi liikmesriikidel ja huvitatud isikutel saata märkused kõnealuse meetme kohta ühe kuu jooksul alates käesoleva teatise avaldamisest aadressil:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Brussels

Märkused edastatakse Norra valitsusele. Märkuseid esitav huvitatud isik võib kirjalikult taotleda identiteedi käsitlemist konfidentsiaalsena, täpsustades taotluse põhjused.

KOKKUVÕTE

MENETLUS

16. oktoobri 2003. aasta kirjas sai järelevalveamet kaebuse, milles väideti, et mitmed maakonna munitsi-paalkoolid, mis sarnaselt eraettevõtjatele pakuvad eriharidusteenuseid, saavad riigiabi käibemaksu hüvitamise kaudu, nagu on sätestatud Norra käibemaksu hüvitise seaduse artiklis 3.

Pärast kirjavahetust Norra ametiasutuste ja kaebuse esitajaga, on järelevalveamet otsustanud alustada nime-tatud meetme suhtes ametlikku uurimismenetlust.

MEETME HINDAMINE

Norra ametiasutused võtsid käibemaksu kasutusele aastal 1970. Kuigi alates aastast 2001 kehtib teenuste suhtes üldine käibemaksukohustus, on teatavad, eraldi nimetatud teenused ikka veel käibemaksust vabas-tatud. Seetõttu maksavad ettevõtjad, kelle tegevus ei kuulu käibemaksuseaduse kohaldamisalasse käibe-maksu ostetud kaupade ja teenuste pealt, kuid ei saa kehtestada käibemaksu oma müügiartiklite suhtes.

1. jaanuarist 2004 hakkas kehtima Norra ametiasutuste vastuvõetud käibemaksu hüvitise seadus, mille eesmärk on vähendada käibemaksuseadusest tulenevat konkurentsimoonutust riigiasutuste puhul, kelle tegevus jääb väljaspoole käibemaksuseaduse kohaldamisala ja kes käibemaksu tagasi ei saa.

Vastavalt käibemaksu hüvitise seaduse artiklile 3 hüvitab Norra riik käibemaksu, mida maksavad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, omavalitsustevahelised ettevõtjad, era- ja mittetulunduslikud ettevõtjad, kes täidavad kohalike või piirkondlike omavalituste kehtestatud kohustusi, ja teatavad muud institutsioonid, kui nad osatavad kaupu ja teenuseid teistelt registreeritud ettevõtjatelt. Kui riiklike ettevõtjate tegevus kuulub käibemaksuseaduse kohaldamisalasse ja sellest tulenevalt kehtestatakse toodangu suhtes käibemaks, võivad need ettevõtjad maha arvata ostetud kaupade või teenuste käibemaksu nagu teisedki sama tegevusalaga ettevõtjad. Teisalt aga, kui riiklike ettevõtjate tegevus ei ole hõlmatud käibemaksuseadusega, siis võimaldab käibemaksu hüvitise seadus neil makstud käibemaksu hüvitada lasta. Siiski ei hüvitata makstud käibe-maksu konkureerivatele, sama tegevusalaga eraettevõtjatele, keda ei ole nimetatud käibemaksu hüvitise seaduses. Kuigi seaduse peamine eesmärk oli luua võrdne pinnas isemajandavate ja riigi vahenditest rahasta-tavate ettevõtjate jaoks, on see andnud tulemuseks konkurentsimoonutuse, kuna riiklikud ettevõtjad pakuvad teenuseid eraettevõtjatega konkureerides.

Järelevalveamet arwab esmasel vaatlusel, et vastavalt käibemaksu hüvitise seadusele antav hüvitis on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 61 lõike 1 tähenduses riigiabi. Riik annab valikulise edumaa ainult neile ettevõtjatele, kes on käibemaksu hüvitise seaduses nimetatud ja kes konkureerivad Euroopa Majanduspiirkonnas teiste ettevõtjatega.

Kui seda vaadelda riigiabina, siis on makstud käibemaksu hüvitamine tegevusabi. Seega on järelevalveametil kahtlusi, kas Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 61 lõikes 2 või 3 sätestatud kokkusobivuspõhjus on võimalik käesoleva juhtumi suhtes kohaldada. Lisaks arwab järelevalveamet esialgu, et Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõige 2 ei näi olevat aluseks käibemaksu hüvitamise seaduse kokkusobivusele.

JÄRELDUS

Eelnevatele kaalutlustele toetudes on järelevalveamet vastavalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 1 lõikele 2 otsustanud alustada ametlikku uurimismenetlust. Huvitatud isikuid kutsutakse üles esitama oma märkused ühe kuu jooksul käesoleva otsuse avaldamisest *Euroopa Liidu Teatajas*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received’.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Teatised)

KOMISJON

Üksikisikutele suunatud konkursikutse andmebaasi loomiseks, mis koosneb tulevatest sõltumatutest ekspertidest, kes abistaksid komisjoni talituse teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse seitsmenda raamprogrammiga seotud ülesannetes

(2006/C 305/16)

1. Komisjon kutsub üksikisikuid üles esitama taotlusi, et luua andmebaas sõltumatutest ekspertidest, kelle abi võib kasutada järgmiste programmidega seonduva puhul:
 - Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007–2013) ⁽¹⁾ ning selle eriprogrammid (EÜ raamprogramm);
 - Euroopa Aatomienergiaühenduse (Euratom) tuumaenergiaalase teadus- ja koolitustegevuse seitsmes raamprogramm (2007–2011) ⁽¹⁾ ning selle eriprogrammid (Euratomy raamprogramm);(ühiselt “seitsmes raamprogramm”).
2. EÜ raamprogramm koosneb viiest eriprogrammist, mis hõlmavad järgmist:
 - Koostöö
 - Ideed
 - Inimesed
 - Suutlikkus
 - Teadusuuringute Ühiskeskuse meetmed väljaspool tuumaenergiaalaldkondaEuratomy raamprogramm koosneb kahest eriprogrammist, mis hõlmavad järgmist:
 - Termotuumaenergeetika, tuuma lõhustumine ja kiirguskaitse
 - Teadusuuringute Ühiskeskuse tuumaenergiaalane tegevus
3. Vastavalt kohaldatavatele kriteeriumidele ja menetlusele, mis on kehtestatud ettevõtete, uurimiskeskuste ja ülikoolide Euroopa Ühenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) meetmetes osalemise ning uurimistulemuste levitamise eeskirjadega ning ettevõtete, uurimiskeskuste ja ülikoolide Euroopa Aatomienergiaühenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2011) meetmetes osalemise ning uurimistulemuste levitamise eeskirjadega (ühiselt “eeskirjad”), nimetab komisjon sõltumatud eksperdid, et:
 - osutada abi selliste ettepanekute hindamisel, milles käsitletakse seitsmenda raamprogrammi erinevaid teaduslikke, tehnoloogilisi ja sotsiaalmajanduslikke eesmärke. Hindamisalane töö hõlmab soovitude tegemist, mille abil oleks võimalik uurimistegevust suunata asjaomase eriprogrammi eesmärkide optimaalsele saavutamisele;
 - osutada abi ühenduse valitud ja rahastatud projektide järelevalve osas, sealhulgas vajaduse korral eelmiste TTA raamprogrammide raames ühenduse rahastatud projektide järelevalve osas;
 - osutada abi muudel juhtudel, mille puhul võib vaja minna eksperdiarvamusi (nt TTA programmide ning poliitikasuundade rakendamise, hindamise ja nende mõju hindamise järelevalve puhul).
4. Sel eesmärgil kutsub komisjon üksikisikuid üles esitama avaldusi, et neid oleks võimalik tulevaste sõltumatute ekspertidena lisada seitsmenda raamprogrammi eksperte hõlmavasse komisjoni andmebaasi.

⁽¹⁾ ELTs seni avaldamata. Käesolev konkursikutse avaldatakse seitsmenda raamprogrammi vastuvõtmise ja jõustumise ootuses. Konkursikutse jõustub täies ulatuses pärast seitsmenda raamprogrammi jõustumist ning võib kinnitada, et sõltumatuid hindamiseksperite käsitlevaid sätteid ei ole oluliselt muudetud. Konkursikutse avaldamisega seitsmenda raamprogrammi vastuvõtmise ootuses ei kaasne komisjonile mingisuguseid nõudmisi.

[Siinkohal tuleb siiski märkida, et komisjon ei ole kohustatud ametisse nimetama üksnes asjaomases andmebaasis registreeritud eksperte. Komisjon võib ametisse nimetada ka väliseid sõltumatuid eksperte, kui see on ette nähtud eeskirjades sätestatud ametissenimetamise menetlusega ning kui see on sellega kooskõlas.]

5. Tulevastelt sõltumatutelt ekspertidelt eeldatakse asjakohaseid oskusi ja teadmisi nendes tegevusvaldkondades, mille raames võib nende abi vaja minna.

Tulevastelt sõltumatutelt ekspertidelt eeldatakse ka kõrgetasemelist ametialast kogemust avalikus või erasektoris, ühes või mitmes järgmistest tegevusvaldkondadest:

- teadusuuringud asjaomastes teadus- ja tehnoloogiavaldkondades;
- TTA projektide, programmide või poliitikasuundade haldamine, juhtimine või hindamine;
- TTA projektide tulemuste kasutamine, tehnosiire, uuendused ja ettevõtete koostöö, eelkõige seoses väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega;
- teaduse ja ühiskonna jaoks ühised teemad (nt haridus, teabevahetus, eksperdiarvamused, risk, eetika jne);
- rahvusvaheline teadus- ja tehnoloogiaalane koostöö;
- inimressursside arendamine.

Tulevastel sõltumatutel ekspertidel peab olema ka asjakohane keeleoskus.

6. Selleks et tagada ettepanekute hindamise ja projektide järelevalve ning vajaduse korral muude ülesannete sõltumatus, peavad ametisse nimetatud sõltumatud eksperdid alla kirjutama deklaratsioonile, millega kinnitatakse, et nende ametisse nimetamise hetkel ei eksisteeri huvide konflikti, ning et nad kohustuvad komisjoni teavitama mis tahes konflikti tekkimisest sel ajal, mil nad avaldavad oma arvamust või täidavad oma ametikohustusi. Oma töö eri etappide käigus näitavad nad välja asjakohast töösse pühendumist ning järgivad nende käsutusse antud teabe ja dokumentide täielikku konfidentsiaalsust.
7. Taotlusi on võimalik esitada üksnes elektroonilisel taotlusvormil, mis on kättesaadav järgmisel veebisaidil: <http://cordis.europa.eu/emmf7>.

Taotlusvorm tuleb täita ühes Euroopa Liidu ametlikus keeles. Eriti teretulnud on taotluste kiire esitamine, et komisjonil oleks võimalik kasutada sõltumatute ekspertide andmebaasi seitsmenda raamprogrammiga seotud ettepanekute hinda-

mist hõlmavate esimeste istungite raames, mis toimuvad eeldatavasti 2007. aasta märtsis. Pärast 31. juulit 2013 esitatud taotlusi vastu ei võeta.

Kuuenda raamprogrammi rakendamise eesmärgil koostatud sõltumatute ekspertide andmebaasis juba registreeritud taotlejad, kes soovivad esitada taotluse ka seoses seitsmenda raamprogrammiga, on teretulnud end registreerima Cordise veebisaidil:

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Kõnealusel veebisaidil palutakse neil oma andmed üle kanda seitsmendat raamprogrammi hõlmavasse andmebaasi ja ajakohastada võtmesõnad ning üksikasjad oma ametialase kogemuse kohta.

Kõik esitatud üksikasjad lisatakse tulevase sõltumatuid eksperte hõlmavasse komisjoni andmebaasi, mis koostatakse seitsmenda raamprogrammi jaoks. Käesoleva konkursikutse raames kogutud isikuandmeid tuleks töödelda kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta.

8. Läbipaistvuse huvides ja kooskõlas Euroopa teadusruumi eesmärkidega võib komisjon anda liikmesriikide ning raamprogrammide ja muude ühenduse programmidega seotud riikide teadusuuringuid rahastavatele avalikele asutustele loa juurdepääsuks tulevaste sõltumatute ekspertide andmebaasile, tingimusel et asjaomased taotlejad on andnud selleks eelnevalt oma nõusoleku.

Lisaks sellele avaldatakse, kooskõlas eeskirjades sätestatud menetlusega, ettepanekute hindamiseks ametisse nimetatud sõltumatute ekspertide loetelu korrapäraselt Internetis.

9. Euroopa Komisjoni poliitika tähendab võrdseid võimalusi naistele ja meestele. Selles kontekstis on komisjon seadnud endale eesmärgiks, et hindamiskomisjonide liikmetest moodustaksid võimaluse korral 40 % naised. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks on eriti oodatud avaldused nõuetekohase erialase ettevalmistusega naistelt.

Organisatsioonidele suunatud üleskutse loetelude esitamise kohta, mis koosnevad tulevatest sõltumatutest ekspertidest, kes abistaksid komisjoni talituse teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse seitsmenda raamprogrammiga seotud ülesannetes

(2006/C 305/17)

1. Komisjon kutsub üles teadus-, kutse- ja tööstusalaseid ning üldisi teadusuuringutega tegelevaid asutusi ning akadeemilisi ühendusi ja muid organisatsioone, kes on aktiivselt huvitatud teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse (TTA) käekäigust, esitama sõltumatute ekspertide loetelusid, kelle abi võib kasutada järgmiste programmidega seonduva puhul:
 - Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007–2013) ⁽¹⁾ ning selle eriprogrammid (EÜ raamprogramm);
 - Euroopa Aatomienergiaühenduse (Euratom) tuumaenergiaalase teadus- ja koolitustegevuse seitsmes raamprogramm (2007–2011) ⁽¹⁾ ning selle eriprogrammid (Euratomy raamprogramm);

(ühiselt "seitsmes raamprogramm").
2. EÜ raamprogramm koosneb viiest eriprogrammist, mis hõlmavad järgmist:
 - Koostöö
 - Ideed
 - Inimesed
 - Suutlikkus
 - Teadusuuringute Ühiskeskuse meetmed väljaspool tuumaenergiavaldkonda

Euratomy raamprogramm koosneb kahest eriprogrammist, mis hõlmavad järgmist:

 - Termotuumaanergeetika, tuuma lõhustumine ja kiirguskaitse
 - Teadusuuringute Ühiskeskuse tuumaenergiaalane tegevus
3. Vastavalt kohaldatavatele kriteeriumidele ja menetlusele, mis on kehtestatud ettevõtete, uurimiskeskuste ja ülikoolide Euroopa Ühenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) meetmetes osalemise ning uurimistulemuste levitamise eeskirjadega ning ettevõtete, uurimiskeskuste ja ülikoolide Euroopa Aatomienergiaühenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2011) meetmetes osalemise ning uurimistulemuste levitamise eeskirjadega (ühiselt "eeskirjad"), nimetab komisjon sõltumatuid eksperte, et:
 - osutada abi selliste ettepanekute hindamisel, milles käsitletakse seitsmenda raamprogrammi erinevaid teadus-
4. Sel põhjusel kutsub komisjon üles teadus-, kutse- ja tööstusalaseid ning üldisi teadusuuringutega tegelevaid asutusi ja/või akadeemilisi ühendusi ja muid organisatsioone, kes on aktiivselt huvitatud TTA käekäigust, esitama tulevaste sõltumatute ekspertide loetelusid, et lisada nad seitsmendat raamprogrammi hõlmavasse komisjoni andmebaasi. Eelkõige on oodatud ettepanekud ekspertide kohta, mis tulevad muudelt asutustelt, organisatsioonidelt või riikidelt kui taotleja enda asutus/organisatsioon.

[Siinkohal tuleb siiski märkida, et komisjon ei ole kohustatud ametisse nimetama üksnes asjaomasest andmebaasist registreeritud eksperte. Komisjon võib ametisse nimetada ka väliseid sõltumatuid eksperte, kui see on ette nähtud eeskirjadega sätestatud ametissenimetamise menetlusega ning kui see on sellega kooskõlas.]
5. Tulevastelt sõltumatutelt ekspertidelt eeldatakse asjakohaseid oskusi ja teadmisi nendes tegevusvaldkondades, mille raames võib nende abi vaja minna.

Tulevastelt sõltumatutelt ekspertidelt eeldatakse ka kõrgetasemelist ametialast kogemust avalikus või erasektoris, ühes või mitmes järgmistest tegevusvaldkondadest:

 - teadusuuringud asjaomastes teadus- ja tehnoloogiavaldkondades;
 - TTA projektide, programmide või poliitikasuundade haldamine, juhtimine või hindamine;
 - TTA projektide tulemuste kasutamine, tehnosiire, uuenudused ja ettevõtete koostöö, eelkõige seoses väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega;

⁽¹⁾ ELTs seni avaldamata. Käesolev konkursikutse avaldatakse seitsmenda raamprogrammi vastuvõtmise ja jõustumise ootuses. Konkursikutse jõustub täies ulatuses pärast seitsmenda raamprogrammi jõustumist ning võib kinnitada, et sõltumatuid hindamiseks pette käsitlevaid sätteid ei ole oluliselt muudetud. Konkursikutse avaldamisega seitsmenda raamprogrammi vastuvõtmise ootuses ei kaasne komisjonile mingisuguseid nõudmisi.

- teaduse ja ühiskonna jaoks ühised teemad (nt haridus, teabevahetus, eksperdiarvamused, risk, eetika jne);
- rahvusvaheline teadus- ja tehnoloogiaalane koostöö;
- inimressursside arendamine.

Tulevastel sõltumatutel ekspertidel peab olema ka asjakohane keeleoskus.

6. Selleks et tagada ettepanekute hindamise ja projektide järelevalve ning vajaduse korral muude ülesannete sõltumatus, peavad ametisse nimetatud sõltumatud eksperdid alla kirjutama deklaratsioonile, millega kinnitatakse, et nende ametisse nimetamise hetkel ei eksisteeri huvide konflikti, ning et nad kohustuvad komisjoni teavitama mis tahes konflikti tekkimisest sel ajal, mil nad avaldavad oma arvamust või täidavad oma ametikohustusi. Oma töö eri etappide käigus peavad nad näitama välja asjakohast töösse pühendumist ning järgivad nende käsutusse antud teabe ja dokumentide täielikku konfidentsiaalsust.
7. Eespool nimetatud organisatsioonidel palutakse registreerida oma ettepanekud selleks otstarbeks loodud Cordise veebilehel (<http://cordis.europa.eu/emmf7>). Seal saavad nad end sisse logida, et esitada loetelud nendest ekspertidest, keda nad tahavad soovitada. Eriti teretulnud on ettepanekute kiire esitamine, et komisjonil oleks võimalik kasutada tulevaste sõltumatute ekspertide loetelusid seitsmenda raamprogrammiga seotud ettepanekute hindamist hõlmavate esimeste istungite raames, mis toimuvad eeldatavasti 2007. aasta märtsis.

Selliste loetelude esitamise lõpptähtaeg on 31. juuli 2013.

Iga soovitatavate ekspertide loetelu peab sisaldama järgmist:

- soovitatavate ekspertide täisnimed ja ametikohad;
 - iga eksperdi e-posti aadress;
- teadusuuringutega seotud tegevusvaldkond või valdkonnad, mille osas ekspert esitati.
- Soovituslikud loetelud tulevastest sõltumatutest ekspertidest peavad olema esitatud ühes Euroopa Liidu ametlikus keeles.
- Pärast kõnealuste loetelude kättesaamist võtab komisjon ühendust asjaomaste sõltumatute ekspertidega, et teavitada neid soovitusel ning kutsuda neid üles registreerima oma andmed tulevaste sõltumatute ekspertide andmebaasis, mis on koostatud seitsmenda raamprogrammi jaoks.
- Käesoleva konkursikutse raames kogutud isikuandmeid tuleks töödelda kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta.
8. Läbipaistvuse huvides ja kooskõlas Euroopa teadusruumi eesmärkidega võib komisjon anda liikmesriikide ning raamprogrammide ja muude ühenduse programmidega seotud riikide teadusuuringuid rahastavatele avalikele asutustele loa juurdepääsuks tulevaste sõltumatute ekspertide andmebaasile, tingimusel et asjaomased tulevased sõltumatud eksperdid on andnud selleks eelnevalt oma nõusoleku.
- Lisaks sellele avaldatakse, kooskõlas eeskirjades sätestatud menetlusega, ettepanekute hindamiseks ametisse nimetatud sõltumatute ekspertide loetelu korrapäraselt Internetis.
9. Euroopa Komisjoni poliitika tähendab võrdseid võimalusi naistele ja meestele. Selles kontekstis on komisjon seadnud endale eesmärgiks, et hindamiskomisjonide liikmetest moodustaksid võimaluse korral 40 % naised. Selleks et kõnealust eesmärki saavutada, kutsub komisjon tulevaste sõltumatute ekspertide loetelusid esitavaid organisatsioone üles tagama naiste ja meeste tasakaalustatud arv kõnealustes loeteludes.